

Tribuna Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

ANUL IV

nr. 937

Sâmbătă

27 februarie

1971

4 pagini

30 bani

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU la Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat

Stimați tovarăși,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, participanților la această consfătuire de lucru, precum și tuturor lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, un salut cald din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România. (Aplauze puternice, prelungește).

De asemenea, doresc să adresez calde felicitări tuturor celor distinși astăzi cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, cu ordine și medali ale Republicii Socialiste România. (Aplauze puternice, prelungește).

După cum ați văzut, începând de astăzi mai avem în întreprinderile agricole de stat 7 eroi ai Muncii Socialiste și sperăm că aceasta se va simți pozitiv în activitatea unităților respective. (Aplauze puternice).

Acordarea acestor distincții reprezintă o înaltă apreciere pe care conducerea de partid și de stat o dă atât activității celor distinși cit și, în general, întreprinderilor agricole de stat, contribuției pe care acestea au adus-o la dezvoltarea agriculturii, la asigurarea cu produse agroalimentare a patriei noastre. (Aplauze puternice).

Consfătuirea a debătut pe larg rezultatele dobândite de întreprinderile agricole de stat în cîincinalul care a trecut și sarcinile pe care le are în prezent, contribuției pe care le aduce la dezvoltarea economiei naționale. Într-adevăr, putem spune că întreprinderile de stat și-au dovedit pe deplin rolul important pe care îl au în cadrul agriculturii noastre socialiste.

În același timp au fost formulate unele critici îndreptate cu privire la lipsurile serioase care mai persistă în activitatea unor unități agricole de stat. Este adevărat că în cadrul consfătuirii poziția autocritică, analiza neajunsurilor din activitatea întreprinderilor agricole a fost ceva mai slabă, dar aceasta se compensează prin caracterul discuțiilor purtate în secțiuni. Face totuși excepție în cadrul plenerii cuvîntul ultimului vorbitor, șeful Departamentului întreprinderilor agricole de stat, care parcă a vrut să sublinieze tocmai ceea ce nu au făcut ceilalți tovarăși, și anume că este necesar să vedem și lipsurile proprii, pentru că numai așa vom înțelege mai bine ceea ce avem de făcut. (Vii aplauze).

Doresc să menționez în mod deosebit propunerile valoroase făcute în timpul consfătuirii în vederea lichidării lipsurilor și îmbunătățirii activității întreprinderilor agricole de stat, în scopul creșterii mai rapide a producției agricole, al participării într-o măsură tot mai însemnată a acestor unități la constituirea fondului central de produse agroalimentare, la mai bună aprovizionare a întregului popor. Se poate spune deci că discuțiile au reliefat creșterea spiritului de răspundere, a competenței profesionale și a preocupării cadrelor și lucrătorilor din unitățile agricole de stat pentru bunul mers al activității în acest important sector.

Reunind aproape 3000 de lucrători din întreprinderile agricole de stat și din ministere, — conducători de ferme, directori de întreprinderi, ingineri agronomi, medici veterinari, ingineri zootehniști, muncitori, mecanizatori și lucrători din ministere — consfătuirea reprezintă, am putea spune, un larg forum democratic chemat să stabilească în colectiv măsurile pentru folosirea eficientă a fondului funciar, a mijloacelor mecanice și, îndeosebi, să asigure utilizarea mai deosebită a forței de muncă în vederea înfrumusețării în cele mai bune condiții a sarcinilor trasate agriculturii socialiste de Congresul al X-lea al partidului nostru. (Aplauze puternice).

De ce putem aprecia că lucrătorii consfătuirii au fost rodnic, că ele vor exercita o puternică influență pozitivă asupra muncii din

acest sector și vor duce la îmbunătățirea generală a activității întreprinderilor agricole de stat — ceea ce se va răsfinge cu bune rezultate asupra întregii noastre agriculturi socialiste. (Aplauze puternice).

Stimați tovarăși,

Consfătuirea dumneavoastră are loc la încheierea cîincinalului 1966—1970 și la începutul muncii pentru înfrumusețarea noului cîincinal, 1971—1975. Cunoașteți din comunicatul publicat recent rezultatele remarcabile obținute în dezvoltarea economiei naționale în ultimii 5 ani. După cum ați putut vedea, industria noastră socialistă a cunoscut în această perioadă o nouă și puternică dezvoltare; ea joacă un rol tot mai important în dezvoltarea întregii economii, în înzestrarea ei cu mijloace de producție, în producerea bunurilor de consum necesare oamenilor muncii. Pe întreg teritoriul patriei se văd roadele politicii de industrializare socialistă, de repartizare judicioasă a forțelor de producție pe teritoriul țării.

După cum cunoașteți, în acești 5 ani producția agricolă a cunoscut, de asemenea, o dezvoltare satisfăcătoare; ea a fost cu 24 la sută mai mare decît în perioada 1961—1965, asigurând aprovizionarea populației cu produse agroalimentare și creînd și unele disponibilități pentru export.

În raportul prezentat și în cuvîntul tovarășilor care au vorbit în cadrul consfătuirii, s-a arătat pe larg contribuția adusă de unitățile agricole de stat la sporirea producției agricole. De aceea eu nu voi insista prea mult asupra acestor probleme.

Întreprinderile agricole de stat dețin astăzi o suprafață agricolă de peste 2.000.000 hectare, din care 1.670.000 hectare suprafață arabilă, în sectorul zootehnic ele dispun de 630.000 capete taurine, 2.200.000 porci, peste 1.600.000 ovine, 6.600.000 păsări. De asemenea, aceste întreprinderi au în dotare 29.700 tractoare, 10.870 combine și alte mijle și mijle de mașini agricole. Am putea deci spune că în cei 22 de ani de activitate ele au reușit să creeze o puternică bază tehnico-materială care să le permită să realizeze în bune condiții sarcinile importante care le au — de a da producții tot mai mari și a participa tot mai intens la aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agroalimentare.

Cantitățile de îngrășăminte chimice primite de întreprinderile agricole de stat au crescut an de an, însumînd, pe întregul cîincinal, 875.000 tone substanță activă. Ca urmare, în 1970 a revenit circa 100 kg substanță activă pe hectarul de teren agricol. De asemenea, ele au primit importante cantități de erbicide și alte produse chimice.

În unitățile agricole de stat lucrează un puternic corp de cadre cu studii superioare și medii — circa 6.000 de ingineri agronomi, mecanici, zootehniști și medici veterinari, precum și peste 9.500 de cadre cu pregătire medie. Progresele obținute în dezvoltarea producției vegetale și animale au dat posibilitate întreprinderilor agricole de stat să livreze cantități însemnate de cereale, legume, carne, lapte, ouă, lînă, struguri și fructe la fondul central de produse agroalimentare. Doresc să arăt aici că în acești cinci ani, unitățile agricole au avut o pondere însemnată în formarea fondului central: la grâu — de peste 25 la sută, la legume — 17 la sută, la struguri și fructe — 29 la sută, la carne — 35 la sută, la lapte — 37 la sută, la ouă — 52 la sută, la lînă — 19 la sută. După cum se vede, în raport cu suprafețele pe care le au, întreprinderile agricole de stat au o contribuție destul de însemnată la fondul central. Tîn să menționez, că în decursul anilor, încă de la crearea lor, contribuția unităților agricole de stat în constituirea fondului central a fost deosebit de însemnată. În prezent această pondere s-a micșorat într-o anumită măsură datorită faptului că în ultimii ani s-au dezvoltat puternic și cooperativile agricole de producție — celălalt sector socialist al agriculturii noastre, care se la din ce în ce mai mult la întrecere cu întreprinderile agricole de stat și se afirmă ca un partener

de care trebuie să vă temei, tovarăși din I.A.S.-uri! Pentru că vă poate întrece! (Aplauze puternice; anume în sala). Fișele, spun, „să vă temei” în sensul că trebuie să vă gândiți cum să acționați ca întreprinderile de stat să continue să fie frunțate în obținerea de producții superioare, cu efort mai mult cu cit dotarea tehnică, substanțele chimice și îngrășămintele pe care le primesc actualmente sînt mult superioare celor de care dispun cooperativile agricole de producție. (Vii aplauze).

În cîincinalul trecut, unitățile agricole de stat au primit din partea statului investiții de 17 miliarde lei, în afara celor pentru îngrășări și altor lucrări de îmbunătățiri funciare, care au fost finanțate prin fonduri alocate Departamentului de îmbunătățiri funciare. Astfel, fondurile fixe au crescut cu circa 70 la sută în 1970 față de 1965, dotarea cu mașini și tractoare a sporit, de la 5.800.000 lei în 1965, la 7.390.000 lei în 1970. Astăzi în întreprinderile agricole de stat pe un tractor revin mai puțin de 60 de ha arabile, livezi și vii, — ceea ce demonstrează că avem o dotare bună și chiar foarte bună.

După cum s-a menționat în consfătuire avem un mare număr de ferme și întreprinderi agricole care au obținut rezultate bune, unele foarte bune. S-au dat aici nemăsurate exemple și nu doresc să mă opresc asupra nici unuia. Aceste rezultate demonstrează atât superioritatea agriculturii socialiste în general, și a agriculturii de stat în special, cit și marile rezerve ce le avem în fiecare fermă și întreprindere agricolă pentru creșterea rapidă a producției. Este de înțeles că dacă ne-am propune cel puțin să egalăm producțiile obținute în 24,5 la sută. În aceeași perioadă au crescut mult cheltuielile materiale pentru realizarea producției, ceea ce a diminuat posibilitățile de creștere ale veniturilor naționale, micșorînd eficiența economică a activității unităților agricole de stat.

Trebuie să spunem deschis că producțiile obținute în acești ani sînt cu mult sub posibilitățile de care dispune întreprinderile agricole în cele mai bune condiții tehnice, cadrele și, în general, forța de muncă. Nu pot să nu apreciez că, atît în sectorul vegetal, cit și în cel zootehnic producțiile obținute nu ne pot mulțumi. Este adevărat că în unii ani, mai cu seamă în 1970, au exercitat o cearcăne influență și condițiile climatice, îndeosebi inundațiile care au avut loc; dar ele nu pot justifica nici pe departe rezultatele slabe pe care le-au avut multe întreprinderi de stat în producția agricolă.

Nici în domeniul creșterii animalelor, cu toate investițiile mari făcute, nu am obținut rezultatele așteptate; dimpotrivă, după cum ați reținut din raportul prezentat, producția la lapte din unele ferme moderne, industriale, este mai mică și se realizează cu consumuri mai mari decît în fermele vechi, de tip așa-zis gospodăresc.

A crescut foarte mult consumul de furaje, îndeosebi de furaje concentrate, pe kilogramul de carne, de lapte și alte produse animale. O apreciere cu totul generală a depășirii acestor consumuri în 1970 ne duce la o cifră destul de importantă: aproape 200.000 tone de cereale consumate în plus.

În același timp, consider că este bine să reamintesc și cu acest prilej că se construiește încă scump, că nu au fost încă lichidate tendințele spre grandomanie, spre „lucruri unice” în Europa sau în lume — și aceasta ne costă foarte scump din toate punctele de vedere.

De asemenea, trebuie să menționez și faptul că în organizarea muncii persistă lipsuri serioase, că nu este asigurată o bună repartizare și folosire a cadrelor, a forței de muncă; un număr însemnat de cadre tehnice stau în birouri, lucrează cu hîrtiile, pe loc să contribuie la aplicarea pe teren a cunoștințelor dobîndite în facultate pentru obținerea de producții agricole sporite, atît în sectorul vegetal cit și în cel animal.

patria noastră. (Aplauze puternice).

Viata, faptele demonstrează justetea liniei politice marxist-leniniste a partidului nostru în domeniul organizării și conducerii agriculturii, dovedind că numai pe calea agriculturii socialiste, a unitii tuturor forțelor țării noastre în unități mari de producție este posibilă lichidarea rapidă a înapoierii moștenite din trecut, fîrtirea unei agriculturi avansate, cu înaltă productivitate. (Vii aplauze).

Rezultatele obținute în agricultură noastră de stat se datoresc muncii pline de abnegație a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din întreprinderile agricole, tuturor lucrătorilor și activiștilor de partid și de stat care lucrează în acest sector de activitate. Pentru toate aceste rezultate doresc să adresez tuturor oamenilor muncii din fermele și întreprinderile agricole de stat, cit și din ministere, calde felicitări din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România. (Aplauze puternice, prelungește).

Stimați tovarăși,

Aprecînd rezultatele bune obținute de unitățile agricole de stat, nu putem să trecem cu vederea lipsurile care s-au manifestat și care au făcut să nu realizăm producții pe măsura posibilităților existente.

În raportul prezentat și în cuvîntul multor tovarăși s-au arătat o serie de fapte concrete care atestă că nu în toate fermele și I.A.S.-urile se folosesc judicios fondul funciar, mijloacele mecanice și chimice. Mă voi referi la un singur exemplu care mi se pare foarte semnificativ. În timp ce în anii 1966—1970 fondurile fixe ale întreprinderilor agricole de stat au crescut cu circa 70 la sută, producția a sporit numai cu circa 24,5 la sută. În aceeași perioadă au crescut mult cheltuielile materiale pentru realizarea producției, ceea ce a diminuat posibilitățile de creștere ale veniturilor naționale, micșorînd eficiența economică a activității unităților agricole de stat.

Trebuie să spunem deschis că producțiile obținute în acești ani sînt cu mult sub posibilitățile de care dispune întreprinderile agricole în cele mai bune condiții tehnice, cadrele și, în general, forța de muncă. Nu pot să nu apreciez că, atît în sectorul vegetal, cit și în cel zootehnic producțiile obținute nu ne pot mulțumi. Este adevărat că în unii ani, mai cu seamă în 1970, au exercitat o cearcăne influență și condițiile climatice, îndeosebi inundațiile care au avut loc; dar ele nu pot justifica nici pe departe rezultatele slabe pe care le-au avut multe întreprinderi de stat în producția agricolă.

Nici în domeniul creșterii animalelor, cu toate investițiile mari făcute, nu am obținut rezultatele așteptate; dimpotrivă, după cum ați reținut din raportul prezentat, producția la lapte din unele ferme moderne, industriale, este mai mică și se realizează cu consumuri mai mari decît în fermele vechi, de tip așa-zis gospodăresc.

A crescut foarte mult consumul de furaje, îndeosebi de furaje concentrate, pe kilogramul de carne, de lapte și alte produse animale. O apreciere cu totul generală a depășirii acestor consumuri în 1970 ne duce la o cifră destul de importantă: aproape 200.000 tone de cereale consumate în plus.

În același timp, consider că este bine să reamintesc și cu acest prilej că se construiește încă scump, că nu au fost încă lichidate tendințele spre grandomanie, spre „lucruri unice” în Europa sau în lume — și aceasta ne costă foarte scump din toate punctele de vedere.

De asemenea, trebuie să menționez și faptul că în organizarea muncii persistă lipsuri serioase, că nu este asigurată o bună repartizare și folosire a cadrelor, a forței de muncă; un număr însemnat de cadre tehnice stau în birouri, lucrează cu hîrtiile, pe loc să contribuie la aplicarea pe teren a cunoștințelor dobîndite în facultate pentru obținerea de producții agricole sporite, atît în sectorul vegetal cit și în cel animal.

S-a vorbit aici de faptul că mai avem unele neajunsuri în ce privește dotarea întreprinderilor de stat cu toată gama de mașini agricole. Mă refer la toată gama pentru că — așa cum am spus mai înainte — apreciez că din punct de vedere al dotării generale, numărul de tractoare pe care îl avem în prezent în I.A.S.-uri este nu numai suficient, dar chiar puțin prea mare. Va trebui, desigur, să lichidăm neajunsurile în domeniul asigurării cu toată gama de mașini, dar eu nu împărtășesc părerea aceluia care au justificat unele minusuri în realizarea producției prin lipsa unor mașini, deoarece și celelalte întreprinderi care au obținut rezultate cu mult mai bune au avut aceeași dotare, atît pentru efectuarea muncilor de arat și înămînat, cit și pentru stringerea recoltei.

Pe drept cuvînt s-a subliniat în timpul discuțiilor că una din cauzele care au împiedicat obținerea de producții mai mari a fost neasigurarea cu semințe de înaltă productivitate. Este drept, lucrurile stau ceva mai bine în ce privește sîmînța la porumb, dar și aici va trebui să acționăm pentru a obține rezultate și mai bune. De asemenea, faptul că avem un număr destul de mare de animale din rase cu un potențial biologic limitat, necorespunzător, ne-a împiedicat să obținem o sporire rapidă a producției animale.

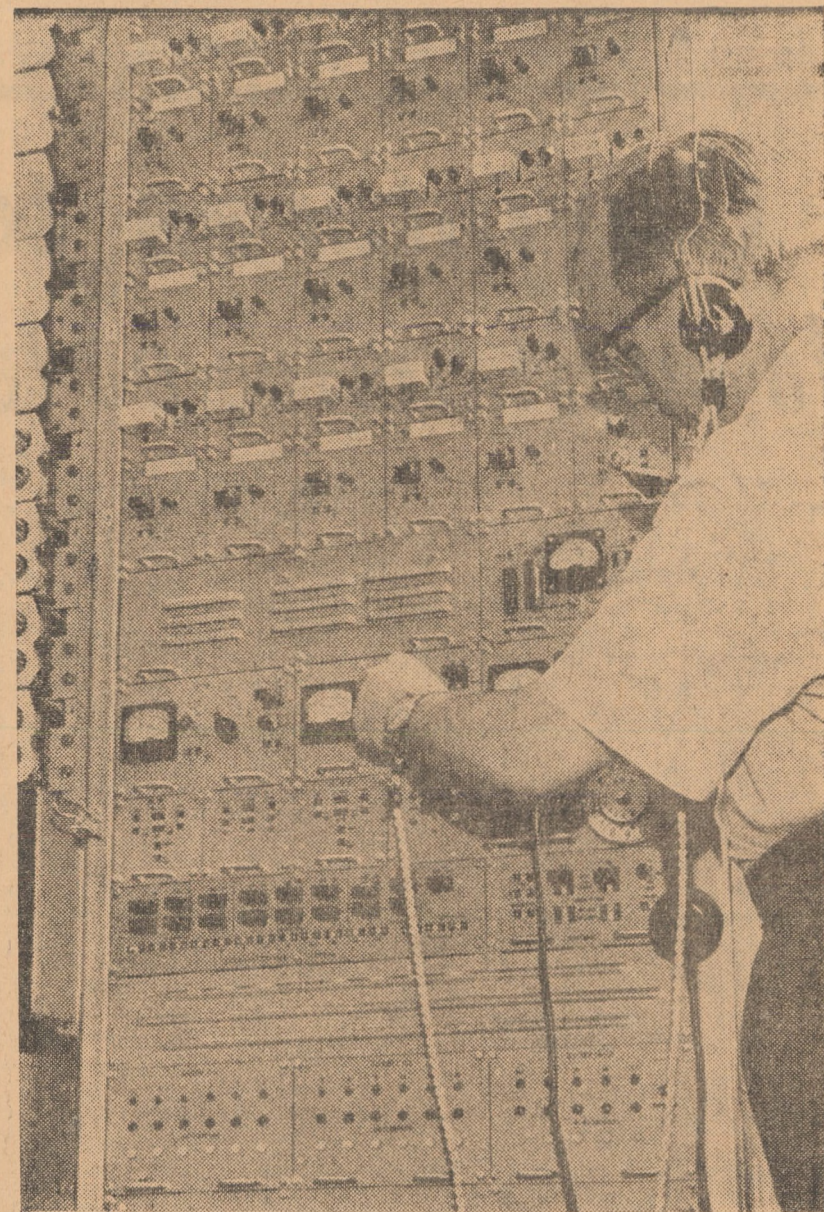
Desigur, deficiențele la care m-am referit — și care s-au manifestat pe parcursul anilor — au avut o puternică influență negativă asupra activității economice a întreprinderilor agricole de stat. De altfel, doresc să arăt aici că problema eficienței economice nu a stat cum se cuvenea în centrul atenției tuturor conducătorilor și lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat. Trebuie să spunem deschis că multe din lipsurile și deficiențele ce s-au manifestat puteau fi evitate dacă conducerea Departamentului întreprinderilor agricole de stat și a ministerului ar fi acordat mai multă atenție activității concrete, soluționării la timp a problemelor ce le ridică munca de zi cu zi, dacă ar fi fost mai apropiate de conducerea efectivă a unităților agricole de stat și, în general, a producției agricole.

M-am referit la cîteva deficiențe care mi se par mai importante pornind de la faptul că dezvoltarea deschisă a lipsurilor va contribui la lichidarea lor, ne va permite să stabilim cele mai bune măsuri pentru îmbunătățirea activității de viitor. Numai dacă vor trece toate învătămintele, atît din ceea ce este bun — și avem multe lucruri bune — cit și din deficiențele și lipsurile existente, întreprinderile agricole de stat vor reuși să realizeze cu succes marile sarcini ce le revin în cîincinalul în care am intrat! (Vii aplauze). Putem spune că există toate condițiile pentru aceasta; avem îndeosebi cadre cu o bogată experiență — peste 160.000 de muncitori permanenți, tehnicieni și ingineri — care reprezintă o forță puternică în agricultura noastră socialistă de stat. Dacă vor acționa cu toată fermitatea pentru lichidarea neajunsurilor și perfecționarea întregii activități, întreprinderile agricole de stat vor reuși să înfruntă cu înaltă productivitate sarcinile ce le revin pe baza Directivelor Congresului al X-lea al partidului! Și eu am convingerea că vor face aceasta! (Aplauze puternice, prelungește).

Stimați tovarăși,

Cunoașteți prevederile actualului cîincinal, pe care, așa cum arată rezultatele primelor luni, am început să-l realizăm cu succes. Continund politica de dezvoltare în ritm susținut a industriei, vom accorda, în același timp, o mai mare atenție progresului agriculturii. Noi românii de la faptul că în condițiile României socialiste, agricultura reprezintă, alături de industrie, o ramură de bază a economiei noastre, că numai dezvoltarea armonioasă, — atît

(Continuare în pag. a II-a)

Aspect din stația de frecvență a Oficiului P.T.T.R. Sibiu

Foto: FRED NUSS

ÎN ÎNTÎMPINAREA GLORIOSULUI SEMICENTENAR AL PARTIDULUI

• Ieri, la Casa de cultură a sindicatelor din municipiul Medias, în cadrul manifestărilor închinete semicentenarului partidului, a avut loc expunerea cu privire la „Rolul și sarcinile sindicatelor în înfrumusețarea grandioșului program elaborat de Congresul al X-lea al P.C.R.”.

• Azi, sîmbătă, 27 februarie, la ora 18, în cadrul Universității populare (sala „Astra”), ziarista Felicia Antip de la revista „Lumea” va conferența despre unele probleme actuale internaționale.

• Duminică, 28 februarie, programul manifestărilor închinete semicentenarului partidului va cunoaște o amplitudine în cîteva localități ale județului nostru.

• Sibiu. Din inițiativa Consiliului municipal Sibiu al organizației pionierilor, la ora 9,

în sala cinematografului „Tinerețului”, va avea loc a patra ediție a concursului „Momente eroice din istoria poporului român”. Cu această ocazie se va organiza concursul „Cine știe cîștigă” pe tema filmului „Dacia”, la care participă cîte doi concurenți selecționați de la școlile generale nr. 14, 15, 16 și 17.

• Oena Sibiului. Duminică, 28 februarie, la ora 17, la Casa de cultură din localitate va avea loc un spectacol folcloric dat de formațiile Casei de cultură, în cinstea împlinirii semicentenarului partidului.

• Rășinari. Și în comuna de la poalele Munților Cîmbului, va avea loc duminică, 28 februarie, ora 17, în sala cîmînului cultural, un bogat program artistic închinat aniversării semicentenarului P.C.R.

Academicianul Ștefan Milcu oaspete al municipiului Sibiu

Joi, 25 februarie, la invitația Comitetului județean de partid, academicianul Ștefan Milcu, vicepreședintele la Academia Republicii Socialiste România a fost oaspetele municipiului Sibiu. În aceeași zi, eminentul om de știință a fost primit de tovarășul Richard Winter, membru plin al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Sibiu al P.C.R., care s-a întreținut îndelung. Cunoscinții Sibiu din perioada anilor de studenție, academicianul Ștefan Milcu a elogiat realizările și frumusețile orașului de pe Cîmb. Tovarășul Richard Winter i-a vorbit apoi despre realizările obținute și despre perspectivele de dezvoltare în viitor ale meștegurilor sibiene.

În după-amiaza aceleiași zile, la ora 15.30, în sala mare a bibliotecii „Astra”, în fața a peste 200 de medici din județ, savantul de renume mondial, Ștefan Milcu, a conferențiat despre Sindromul endocrin de senescență.

Subiectul conferinței are o deosebită importanță medicală deoarece atît la noi cit și în alte țări ale lumii, numărul aceluia care depășesc vîrsta de 55—65 ani este în continuă creștere. Se estimează că acest procent va reprezenta aproximativ 20 la sută

din populația țării noastre, aceasta datorîndu-se creșterii duratei medii de viață, ca o consecință a îmbunătățirii continue a nivelului de trai al oamenilor. „Spre a ilustra această afirmație — spunea eminentul om de știință — să arătăm că dacă în 1948, la noi în țară, durata medie de viață era de 40 de ani, în 1970 ea a ajuns la 68—72 ani”.

Cu o documentare riguroasă științifică, eminentul om de știință a subliniat, contrar unor date ale medicinei clasice, contribuția deosebită a sistemului endocrin și rolul acestuia în menținerea stării de maturitate și evitarea îmbătrînirii precoce. Conferința s-a bucurat de un deosebit succes.

După conferință academicianul Ștefan Milcu a vizitat Muzeul Brukenthal și Piața Mică. Apoi, împreună cu doctorul Ion Nicodim, directorul Direcției sanitare județene și cu alți medici a discutat despre necesitatea și posibilitatea realizării, la Sibiu, a unui muzeu de medicină și farmacie. Academicianul Ștefan Milcu a sugerat, printre altele, înființarea în municipiul Sibiu, a unui cerc de antropologie și etnologie care să aparțină de Academia Republicii Socialiste România.

CARNET CULTURAL

• Joi, 25 februarie, în cadrul „Tribunei Aștrei” au continuat seria manifestărilor culturale-educative. Astfel, la Roșia s-a organizat o seară de artă plastică, cu care ocazie a fost prezentată expoziția de grafică și pictură a artiștilor plastici de la filiala U.A.P. Sibiu. A prezentat pictorul Constantin Ilie.

• În aceeași zi, la Vurpăr a fost prezentată expoziția „Columna lui Traian” și un comentariu „Cultura Daciei Romane”. Prezentatori: Păun Manta și Eleferie Popescu.

• Ieri, la ora 19, la cîmînul cultural din Axente Sever, prof. Werner Klemm a vorbit populației de naționalitate germană despre „Problemele majore ale lumii contemporane”.

• Duminică, 28 februarie, în comuna Cîrța, Arpașu de Jos și Orlat se vor deplasa brigăzi științifice care vor vorbi sîtenilor despre ultimele realizări în cercetarea spațiului cosmic, despre unele probleme de astronomie și pedagogie, geografie și biologie.

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU la Constătuirea pe ţară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat

(Urmare din pag. 1)

industrii cît şi a agriculturii, poate asigura progresul întregii noastre societăţi socialiste, ridicarea bunăstării poporului nostru. (Aplauze puternice).

Pentru a ilustra preocuparea partidului şi statului de a asigura dezvoltarea agriculturii, mă voi referi numai la faptul că în anii 1971—1975 au fost alocate din fondurile statului 80 de miliarde lei pentru lucrările de investiţii în agricultură — de peste 2 ori mai mult decît în cîincinalul trecut. Dacă vom adăuga la aceasta şi investiţiile care urmează să fie făcute de cooperative agricole de producţie din fondurile proprii, vom ajunge la peste 100 de miliarde de lei investiţii în acest cîincinal, aproape de 2 ori cît totalul investiţiilor pe întreaga economie din primul cîincinal al României. (Vii aplauze).

O atenţie deosebită se va acorda realizării programului naţional de irigaţii, de descări şi lucrări de combatere a eroziunii solului. Cu noşterii acest program, el urmează să fie dezvoltat într-o constătuire pe ţară, probabil în luna mai, pentru a putea să luăm măsurile cele mai corespunzătoare în vederea realizării în întregime a sarcinilor deosebite de importante ce se pun în acest domeniu şi care vor avea rol de seamă în dezvoltarea de ansamblu a agriculturii româneşti.

În acest cîincinal, agriculturii i se vor asigura cantităţi mult mai mari de îngrăşăminte şi alte substanţe chimice. Potrivit prevederilor planului, aceste cantităţi vor fi de peste două ori mai mari decît în cîincinalul trecut.

Ca urmare a îmbunătăţirii bazelor tehnico-materiale a agriculturii, se prevede să realizăm o creştere substanţială a producţiei agricole, vegetale şi animale. În 1975, producţia de cereale, legume, plante tehnice, struguri şi fructe, precum şi producţia de carne, lapte şi produse lactate, de ouă, lîni şi altele trebuie să crească în mod substanţial spre a asigura aprovizionarea în bune condiţii a populaţiei cu produse agroalimentare şi a crea, totodată, disponibilităţi pentru export. Cu noşterii prevederilor cîincinalului în această privinţă şi nu mă voi mai referi la ele acum.

Consider că avem toate premisele să realizăm prevederile cîincinalului de creştere a producţiei agricole, să obţinem o dezvoltare puternică şi o modernizare serioasă a agriculturii din România.

De altfel, consider că este bine să subliniem că, în condiţiile cînd vom realiza toate nivelele de producţie stabilite în plan, în agricultură noastră vor mai exista încă multe rezerve, deoarece producţiile prevăzute pentru 1975 sînt cu mult mai mici decît cele realizate azi de unele ţări din Europa. Chiar şi producţiile medii prevăzute în 1975 pentru întreprinderile agricole de stat sînt mai mici decît cele ce se realizează astăzi într-un şir de ţări cu o gospodărie mai dezvoltată. Subliniez aceasta pentru a face să se înţeleagă că aceste prevederi nu sînt de loc extraordinare, chiar dacă s-ar părea, pornind de la producţiile mici realizate în 1970, că ritmul mediu anual de creştere a producţiei globale ar fi mare — cum este la întreprinderile de stat, de 10 la sută.

Ţinînd însă seama de rezervele de care am vorbit, nu mi se va mai părea că, pentru a ajunge la asemenea ritmuri de creştere va trebui să facem adevărate salturi în agricultură. Realitatea este că, cu toate progresele mari obţinute în creşterea producţiei agricole, sîntem încă în urma multor ţări cu agricultură dezvoltată, şi va trebui să depunem încă eforturi serioase pentru a lichida această rămîneră în urmă.

În cadrul programului general de creştere a producţiei agricole, întreprinderile agricole de stat vor continua să deţină un rol preponderent; va creşte ponderea lor în formarea fondului central la cereale, legume, carne, lapte şi alte produse. În conformitate cu prevederile planului, producţiile medii în întreprinderile de stat vor trebui să ajungă la grâu — la 3 100 kg la hectar, la porumb — la 4 250 kg, floarea-soarelui — la 2 200 kg, legume — la 18 000 kg, lapte — la 3 250 litri, ouă — la 203 bucăţi pe o găină, lîni — 4 kg pe oăie. După cum vedeţi, nu sînt deloc producţii care să reprezinte un nivel prea ridicat, mai ales dacă ţinem seama că în aceşti ani peste 30 la sută din suprafaţa arabilă a agriculturii de stat va fi irigată, şi deci în producţiile medii de care am vorbit mai înainte sînt cuprinse şi recoltele obţinute pe suprafeţele irigate. Aşa cum ne-a arătat experienţa multor întreprinderi de stat, se poate obţine nu 4 000, ci 5 000 şi chiar 6 000 kilograme porumb la hectar, în terenuri neirigate. De aceea, cînd am vorbit la întîlnirea cu cadrele din agricultura judeţului Ialomiţa, referindu-mă la cooperative, am spus că în Bărăgan fără o producţie de 8 000 kg la hectar pe terenuri irigate nu putem să vorbim de eficienţa irigaţiilor în agricultură. Dar pentru întreprinderile agricole de stat nu ne putem mulţumi cu 8 000 kg la hectar, trebuie să pornim de la 10 000 kg în sus. Numai atunci vom putea să spunem că agricultura de stat foloseşte raţional şi eficient irigaţiile. Mă refer la Bărăgan, Cîmpia

Dunării, Dobrogea, pentru că, fireşte, situaţia poate fi diferită în alte zone.

Le legume, o recoltă de 18 000 kg la hectar — ţinînd seama de faptul că avem toată suprafaţa irigată, de mecanizarea realizată, de cantitatea de îngrăşăminte pe care o dăm de pe acum — este cu mult sub posibilităţi — şi de aceea vor trebui luate toate măsurile pentru a obţine cantităţi simţitor sporite.

A vorbit aici directorul întreprinderii agricole de stat din Valea lui Mihai, care a arătat că obţine 9 kg lînă pe cap de oăie, la un efectiv mare — de 10 000 de oi. Sînt şi în Dobrogea întreprinderi agricole de stat şi cooperative care obţin cîte 7, 8 şi chiar 9 kg lînă pe cap de oăie, la turme de 5—10 000 de oi. Or, este posibil să spunem că avem rezultate bune cu media de 4 kg de lînă pe care ne-o propunem să o realizăm în 1975, sau cu producţia de lapte de 3 250 litri la o vacă, cînd avem de pe acum ferme care depăşesc cu mult această producţie? Pentru întreprinderile de stat aceste producţii sînt încă mici.

În ce priveşte efectivele de animale, se prevede ca ele să ajungă, în 1975, la peste 1 000 000 de capete de bovine, din care vaci circa 500 000 capete, ceea ce va însemna, la suprafaţa agricolă a întreprinderilor de stat, circa 50 de taurine pe sută de hectare agricole, din care 25 de vaci. Consider că, pentru sectorul de stat, această creştere nu poate să ne mulţumească, deoarece ştiinţa cu toţii că o agricultură avansată nu poate fi concepută fără o zootehnie avansată.

La porci vom ajunge la o situaţie mai bună, la circa 3 500 000 de capete. La ovine există însă un plan mai mic decît ceea ce avem astăzi, sub 1 600 000 capete. Este în orice caz necesar ca la această specie să ajungem la sfîrşitul anului 1975 la un efectiv de 1 800 000 de capete, creşterea trebuind să se realizeze îndeosebi la oile cu lînă fină şi semilînă. În acelaşi timp, să folosim păşunile pe care le deţin astăzi în întreprinderile agricole de stat în zonele de munte spre a creşte un număr mare de oi turcane. De asemenea, la păsările ouătoare creşterea nu este suficientă, ţinînd seama că ne propunem să realizăm în 1975, de la I.A.S., 1 500 000 000 de ouă şi 150 000 de tone de carne de pasăre la fondul de stat. Or, cu 800 000 de păsări ouătoare cît s-a prevăzut pentru 1975, nu vom avea garanţia că vom realiza producţiile de ouă şi carne ce ni le-am propus. De aceea va trebui să aducem corecturile necesare, şi să prevedem să ajungem în 1975 la 11—12 000 000 de păsări ouătoare, deoarece numai aşa vom crea baza necesară realizării producţiilor pe care le avem în vedere.

Am reamintit aceste prevederi — care de altfel vî sînt cunoscute — pentru a sublinia încă o dată necesitatea luării unor măsuri serioase astăzi pentru lichidarea neajunsurilor, cît şi pentru a organiza bine întreaga activitate în vederea îndeplinirii şi chiar a depăşirii sarcinilor la care m-am referit. Ţin să subliniez încă o dată, că diferitele prevăzute în această privinţă în planul cîincinal sînt sub posibilităţile întreprinderilor agricole de stat, mai ales dacă ţinem seama de dotarea pe care aceste unităţi o vor avea, de eforturile pe care le facem pentru a le asigura o bază materială şi tehnică foarte puternică, de faptul că în această perioadă vom rezolva probabil în condiţii mai satisfăcătoare problema semîntului şi a îmbunătăţirii raselor de animale. De aceea, trebuie să ne propunem să obţinem producţii sporite la toate culturile şi la toate produsele animale.

Pentru realizarea acestor sarcini trebuie să începem prin a asigura o gospodărie mai judicioasă a fondului funciar. În primul rînd, am în vedere însumămintea tuturor suprafeţelor. Subliniez aceasta pentru că, de an de an, cînd se face bilanţul final se vede că suprafeţele de mii şi chiar zeci de mii de hectare au rămas neînsumămintă din diferite motive, fără să mai vorbesc de suprafeţele mari cuprinse în curţi, în jurul grajdurilor, drumurilor, care sunt trase şi mii de hectare din producţia agricolă. Ştiinţa bîne că pămîntul este limitat, şi deci este nevoie ca de pe fiecare metru pătrat de teren să obţinem producţie. Să punem capăt risipii, luînd toate măsurile pentru gospodărirea şi folosirea raţională a fondului funciar! Sub nici un motiv să nu mai admitem să existe suprafeţe neînsumămintă! Numai dacă s-ar întîmpla ca în luna august să survină calamităţi care să distrugă totul, doar atunci ar putea concepe să nu obţină o recoltă bună — deşi chiar şi în aceste condiţii se mai pot semăna unele legume de toamnă, plante furajare — şi tot se obţine ceva. Să luăm toate măsurile încît chiar atunci cînd se ivesc calamităţi — dacă e nevoie — să însumăm o dată, de două ori, de trei ori, dar să facem ca pămîntul să dea producţie. În agricultură, în afara unor cazuri excepţionale, nu trebuie să luăm în considerare calamităţile decît pentru recuperarea cheltuielilor efectuate cu reînsumarea suprafeţelor respective; de pe fiecare suprafaţă de teren trebuie să obţinem producţie şi să facem totul pentru a realiza acest lucru!

Este necesar să acordăm mai multă atenţie lucrărilor de descări şi îndeosebi lichidării bălţilor de pe

terenurile agricole. Este adevărat, cînd treci pe lîngă lanuri, nu-ţi poti da întotdeauna seama de proporţiile acestor bălţi. Ele însă ajung cîteodată la 20—30 la sută din suprafaţa respectivă — şi, în fond, sînt terenuri de pe care nu obţii nici o recoltă, deşi s-a depus muncă, s-a însumămintă. De aceea, eu cer tuturor lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat să se apuce serios de treabă pentru a lichida această stare de lucruri. Ştiu, se poate ca cineva să spună că pentru aceasta este nevoie de maşini. Nu numai cu maşini se poate face aceasta. Dacă m-aş referi la cei 150—160 de mii de lucrători permanenţi din întreprinderile agricole de stat, numai cu ei se pot executa toate aceste lucrări. Aşa face orice gospodărie, orice fermă, oricine doreşte să obţină de pe pămîntul său o producţie bună. Este nevoie să acţionăm cu hotărîre, să luăm măsuri eficiente pentru realizarea nivelărilor. Vom avea, desigur, şi utilaje, dar nu trebuie să stăm şi să aşteptăm numai aceste utilaje, ci să acţionăm cu toate mijloacele pe care le avem la îndemînă. Deci, problema descărilor, a lichidării bălţilor, a nivelărilor, trebuie să constituie o preocupare zilnică, deosebit de importantă, pentru că de rezolvarea ei depinde folosirea în întregime a tuturor suprafeţelor şi obţinerea de recolte mari.

Pe drept cuvînt s-a arătat aici de către unii tovarăşi — printre care şi de tovarăşii directori ai întreprinderii agricole din Insula Mare a Brăilei — că este necesar să se termine lucrările din incintele îndiguite, într-adevăr, noi am realizat foarte multe îndigui. Deşi ne-au costat destul de scump, sînt mii de hectare care au rămas nefolosite datorită faptului că cei care au executat lucrările de îndiguire respective nu au fost obligaţi să execute toate nivelările, să scoată toate rădăcinile. Se va spune, poate că e greu să se facă aceasta. Desigur, nu este uşor, dar dispunem de mijloacele necesare şi trebuie să realizăm aceste lucrări, pentru că am cheltuit mulţi bani cu îndiguirile. Ne-a costat în medie cam 7 000—8 000 lei pe hectarul îndiguit — şi, prin urmare, aceste terenuri nu trebuie să rămîna nefolosite. Nu mai vorbesc de faptul că acesta este pămîntul cel mai bun, de pe care se pot obţine recolte sigure, în orice condiţii. De aceea, eu rog întreprinderile respective, organizaţia special creată pentru întretinerea şi exploatarea acestor terenuri irigate şi îndiguite, să stabilească un program concret de măsuri şi, în 2—3 ani, să lichidăm cu desăvîrşire această stare de lucruri, să redăm complet agriculturii toate aceste terenuri. Va trebui să studiem problema digurilor din Insula Mare a Brăilei — şi nu numai a acestora, pentru că mai sînt şi cele de la Borcea — spre a asigura măsuri de consolidare şi a nu mai fi expusi unor situaţii de genul celor din anul trecut desigur, trebuie să avem în vedere şi faptul că prin realizarea lucrărilor ce urmează să înceapă probabil în acest cîincinal pentru construirea a încă două hidrocentrale pe Dunăre, deci şi a două lacuri de acumulare care vor reţine o parte mare din apă — se va reduce şi pericolul inundaţiilor în aceste zone. Atrag atenţia asupra acestui lucru spre a nu ne apuca să facem unele lucrări care ulterior se vor dovedi inutile.

Avem un program mare de irigaţii — şi principalul beneficiar al acestor lucrări vor fi întreprinderile agricole de stat. Directorii acestor întreprinderi trebuie să urmărească îndeaproape realizarea la timp a acestui program, să exercite un control permanent în această privinţă, astfel ca sistemele de irigaţii să fie executate în condiţii cît mai bune. Spun aceasta pentru că este cunoscut că multe din aceste sisteme au încă deficienţe foarte serioase care dăunează bunei lor exploatare. De asemenea, trebuie să luăm măsurile necesare pentru a asigura buna întreţinere şi folosire a sistemelor de irigaţii. La minister s-a creat o centrală specială în acest scop, dar cred că şi întreprinderile agricole de stat vor trebui să analizeze mai îndeaproape aceste probleme, să dispună ele însele de forţele necesare bunei întreţineri şi exploatare a sistemelor de irigaţii.

În acelaşi timp, se impune să luăm toate măsurile pentru a folosi cu rezultate cît mai bune terenurile irigate, spre a obţine — cum s-a mai spus aici — două culturi pe an, şau, în cel mai rău caz, trei culturi la 2 ani, atunci cînd am pus culturi care au o durată mai mare de vegetaţie. În orice caz, asigurarea de masă verde şi de siloz trebuie să se realizeze în viitor — acolo unde avem irigaţii — îndeosebi din culturile a doua.

De asemenea, ţinînd seama de faptul că rezultatele obţinute pînă acum pe terenurile irigate sînt încă slabe, este necesar ca, împreună cu Academia de Ştiinţe Agricole, cu toţi specialiştii din întreprinderile de stat, apeland eventual şi la amunţii specialiştii străini, să punem cît mai repede la punct complexul de măsuri agrotehnice corespunzătoare fiecărei culturi în condiţii de irigare. Să creăm şi soiurile de plante necesare spre a putea să obţinem o eficienţă corespunzătoare de pe aceste terenuri irigate. Ştiinţa bîne că un hectar irigat ne costă 15—16 000 lei — şi se prevede să ajungă la 18—20 000 lei; întreţinerea lucrări-

lor de irigaţii costă de asemenea scump; ca atare aceste lucrări se justifică numai dacă vom obţine cel puţin o dublare a producţiei pe aceste suprafeţe, faţă de cele neirigate.

Tot în legătură cu folosirea raţională a fondului funciar, este necesar ca întreprinderile de stat să acorde mai multă atenţie lucrărilor de combatere a eroziunii solului şi în general a lucrărilor de fertilizare a pămîntului. Fireşte, se pot aduce critici în legătură cu faptul că unele maşini agricole nu corespund acestor condiţii, dar asemenea critici trebuie aduse şi acelor întreprinderi agricole de stat şi Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor care admit să se lucreze cu asemenea maşini, contribuind la dezvoltarea eroziunii şi degradarea solului. Trebuie să punem în mod hotărît capăt acestor stări de lucruri! În acest scop se impune să asigurăm în cel mai scurt timp gama de maşini corespunzătoare pentru astfel de lucrări. Consider că întreprinderile de stat, fermele agricole, ministerul au subapreciat această problemă, nu au acordat atenţie experienţei noastre din trecut în acest domeniu; nu folosim această experienţă, în schimb aşteptăm să vină nu ştiu ce organizaţii speciale să ne execute asemenea lucrări.

S-au adus aici critici juste şi s-au formulat, de asemenea, cerinţe îndreptăţite faţă de Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini. În legătură cu aceasta aş dori să reamintesc că ar fi fost bine să se vadă şi cum sînt folosite capacităţile de producţie ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor, care are vreo 22 de întreprinderi, o centrală pentru producţia de maşini şi piese de schimb, precum şi alte câteva sute de ateliere mecanice. Aceste unităţi, care au o dotare destul de bună, pot să ajute la realizarea unor sarcini privind înzestrarea agriculturii cu o serie de maşini agricole; îndeosebi în zootehnie, ele pot să asigure o parte însemnată din necesarul de piese de schimb. Deci, apeland ca juste criticele adev. Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, considerăm că este necesar ca acest minister să ia măsurile ce se impun pentru a rezolva la timp cerinţele agriculturii şi a-i asigura maşini de calitate corespunzătoare. Este necesar, în acelaşi timp, să asigurăm buna întreţinere şi folosire a acestor maşini, să ne preocupăm de punerea în valoare a tuturor capacităţilor de producţie din uzinele şi atelierele mecanice proprii ale agriculturii.

Aşa cum am mai spus, consider că au deplînat depreţele acest tovarăşi care au insistat asupra necesităţii producerii unor seminte de înaltă productivitate şi asigurării unităţilor productive cu asemenea seminte. Desigur, în acest domeniu un rol important îl are Academia de Ştiinţe Agricole. Tovarăşul Giosan a prezentat aici unele din preocupările Academiei în această direcţie. Trebuie să acţionăm cu mai multă fermitate pentru rezolvarea acestei probleme care are o importanţă deosebită pentru progresul agriculturii noastre. Dumea-voastră ştiţi foarte bine că fără seminte de elită, de înaltă productivitate, corespunzător fiecărei zone — şi acum şi sistemelor irigate — nu vom putea să obţinem recoltele pe care ni le propunem, nu vom putea să ridicăm la nivelul dorit agricultura noastră. Noi am importat multe soiuri de seminte; am adus seminte şi în trecut, aducem şi acum. În 1970 am importat din Uniunea Sovietică 130 000 tone de seminte. Dar am mai făcut aceasta şi cu cîtiva ani în urmă; nu a existat însă o preocupare pentru a împotrîşi, a îmbunătăţi şi a asigura producerea semintei în ţară. Trebuie să fie clar pentru toată lumea că nu putem să facem o agricultură pe bază de import de seminte. Trebuie să ne producem seminta la noi în ţară!

Avem rezultate bune la porumb, deşi şi aici mai sînt încă multe rezerve şi posibilităţi de a îmbunătăţi în continuare calitatea semintelor. Avem forte, sîntem în stare să producem orice seminte, dar există încă neglijenţă în acest domeniu. Cîteodată există, ca să zic aşa, o concurenţă rău înţeleasă, chiar în cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole, al unităţilor sale, în loc să existe o coeziune, o unitate şi o colaborare strînsă nu numai între lucrătorii din cadrul Academiei şi din fermele sau staţiunile ei, dar chiar între aceştia şi cei ai întreprinderilor de stat pentru a rezolva cît mai corespunzător şi eficiente această problemă.

Este în pregătire un program general pentru producerea tuturor semintelor în ţară. El urmează să fie dezbătut în următoarele cîteva luni cu un larg activ de oameni de ştiinţă şi de specialiştii din agricultură, pentru a stabili toate măsurile necesare îndeplinirii acestei sarcini deosebit de importante.

Dar, dacă Academia de Ştiinţe Agricole are un rol important în producerea de noi soiuri — a ellilor cum se spune — apoi în înmulţirea şi în asigurarea semintei de masă rolul cel mai important revine întreprinderilor agricole de stat. De altfel această obligaţie s-a înscris

cu totul raţională, neeconomică. Eu rog pe toţi tovarăşii, inclusiv conducerea ministerului, să ţină seama de aceasta. Să stabilim o încărcare optimă încît să putem face lucrările la timp. În definitiv, un tractor de-al nostru, de 65 CP poate executa vara, în două schimburi minimum 5 hectare arături pe zi. Deci ca să ari 56 de ha cît este azi încărcătura în suprafaţa arabilă înseamnă că le realizează în 11 zile. Atunci în restul timpului, ce va mai face? Să primim deci lucrurile ceva mai gospodăreşti, mai economice. Puneţi-vă în situaţia că nu sînteţi directori şi şefi de fermă numiţi de ministru — ci, că de fapt, sînteţi puşi în aceste posturi de răspundere de către clasa muncitoare, care v-a încredinţat să gospodăriţi o parte a avuţiei, a proprietăţii întregului popor, care este şi proprietatea dumneavoastră, a tuturor salariaţilor! În această calitate, gîndiţi-vă cum să gospodăriţi mai bine mijloacele ce le aveţi la îndemînă pentru a obţine maximum de eficienţă, cu minimum de cheltuieli. Atunci veţi acţiona ca adevăraţi proprietari şi producători ai bunurilor poporului, ca adevăraţi comunisti, ca oameni conştienţi de rolul şi răspunderea ce va revine în societatea de azi! (Aplauze puternice).

S-au adus aici critici juste şi s-au formulat, de asemenea, cerinţe îndreptăţite faţă de Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini. În legătură cu aceasta aş dori să reamintesc că ar fi fost bine să se vadă şi cum sînt folosite capacităţile de producţie ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor, care are vreo 22 de întreprinderi, o centrală pentru producţia de maşini şi piese de schimb, precum şi alte câteva sute de ateliere mecanice. Aceste unităţi, care au o dotare destul de bună, pot să ajute la realizarea unor sarcini privind înzestrarea agriculturii cu o serie de maşini agricole; îndeosebi în zootehnie, ele pot să asigure o parte însemnată din necesarul de piese de schimb. Deci, apeland ca juste criticele adev. Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, considerăm că este necesar ca acest minister să ia măsurile ce se impun pentru a rezolva la timp cerinţele agriculturii şi a-i asigura maşini de calitate corespunzătoare. Este necesar, în acelaşi timp, să asigurăm buna întreţinere şi folosire a acestor maşini, să ne preocupăm de punerea în valoare a tuturor capacităţilor de producţie din uzinele şi atelierele mecanice proprii ale agriculturii.

Aşa cum am mai spus, consider că au deplînat depreţele acest tovarăşi care au insistat asupra necesităţii producerii unor seminte de înaltă productivitate şi asigurării unităţilor productive cu asemenea seminte. Desigur, în acest domeniu un rol important îl are Academia de Ştiinţe Agricole. Tovarăşul Giosan a prezentat aici unele din preocupările Academiei în această direcţie. Trebuie să acţionăm cu mai multă fermitate pentru rezolvarea acestei probleme care are o importanţă deosebită pentru progresul agriculturii noastre. Dumea-voastră ştiţi foarte bine că fără seminte de elită, de înaltă productivitate, corespunzător fiecărei zone — şi acum şi sistemelor irigate — nu vom putea să obţinem recoltele pe care ni le propunem, nu vom putea să ridicăm la nivelul dorit agricultura noastră. Noi am importat multe soiuri de seminte; am adus seminte şi în trecut, aducem şi acum. În 1970 am importat din Uniunea Sovietică 130 000 tone de seminte. Dar am mai făcut aceasta şi cu cîtiva ani în urmă; nu a existat însă o preocupare pentru a împotrîşi, a îmbunătăţi şi a asigura producerea semintei în ţară. Trebuie să fie clar pentru toată lumea că nu putem să facem o agricultură pe bază de import de seminte. Trebuie să ne producem seminta la noi în ţară!

Avem rezultate bune la porumb, deşi şi aici mai sînt încă multe rezerve şi posibilităţi de a îmbunătăţi în continuare calitatea semintelor. Avem forte, sîntem în stare să producem orice seminte, dar există încă neglijenţă în acest domeniu. Cîteodată există, ca să zic aşa, o concurenţă rău înţeleasă, chiar în cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole, al unităţilor sale, în loc să existe o coeziune, o unitate şi o colaborare strînsă nu numai între lucrătorii din cadrul Academiei şi din fermele sau staţiunile ei, dar chiar între aceştia şi cei ai întreprinderilor de stat pentru a rezolva cît mai corespunzător şi eficiente această problemă.

Este în pregătire un program general pentru producerea tuturor semintelor în ţară. El urmează să fie dezbătut în următoarele cîteva luni cu un larg activ de oameni de ştiinţă şi de specialiştii din agricultură, pentru a stabili toate măsurile necesare îndeplinirii acestei sarcini deosebit de importante.

Dar, dacă Academia de Ştiinţe Agricole are un rol important în producerea de noi soiuri — a ellilor cum se spune — apoi în înmulţirea şi în asigurarea semintei de masă rolul cel mai important revine întreprinderilor agricole de stat. De altfel această obligaţie s-a înscris

cu totul raţională, neeconomică. Eu rog pe toţi tovarăşii, inclusiv conducerea ministerului, să ţină seama de aceasta. Să stabilim o încărcare optimă încît să putem face lucrările la timp. În definitiv, un tractor de-al nostru, de 65 CP poate executa vara, în două schimburi minimum 5 hectare arături pe zi. Deci ca să ari 56 de ha cît este azi încărcătura în suprafaţa arabilă înseamnă că le realizează în 11 zile. Atunci în restul timpului, ce va mai face? Să primim deci lucrurile ceva mai gospodăreşti, mai economice. Puneţi-vă în situaţia că nu sînteţi directori şi şefi de fermă numiţi de ministru — ci, că de fapt, sînteţi puşi în aceste posturi de răspundere de către clasa muncitoare, care v-a încredinţat să gospodăriţi o parte a avuţiei, a proprietăţii întregului popor, care este şi proprietatea dumneavoastră, a tuturor salariaţilor! În această calitate, gîndiţi-vă cum să gospodăriţi mai bine mijloacele ce le aveţi la îndemînă pentru a obţine maximum de eficienţă, cu minimum de cheltuieli. Atunci veţi acţiona ca adevăraţi proprietari şi producători ai bunurilor poporului, ca adevăraţi comunisti, ca oameni conştienţi de rolul şi răspunderea ce va revine în societatea de azi! (Aplauze puternice).

S-au adus aici critici juste şi s-au formulat, de asemenea, cerinţe îndreptăţite faţă de Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini. În legătură cu aceasta aş dori să reamintesc că ar fi fost bine să se vadă şi cum sînt folosite capacităţile de producţie ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor, care are vreo 22 de întreprinderi, o centrală pentru producţia de maşini şi piese de schimb, precum şi alte câteva sute de ateliere mecanice. Aceste unităţi, care au o dotare destul de bună, pot să ajute la realizarea unor sarcini privind înzestrarea agriculturii cu o serie de maşini agricole; îndeosebi în zootehnie, ele pot să asigure o parte însemnată din necesarul de piese de schimb. Deci, apeland ca juste criticele adev. Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, considerăm că este necesar ca acest minister să ia măsurile ce se impun pentru a rezolva la timp cerinţele agriculturii şi a-i asigura maşini de calitate corespunzătoare. Este necesar, în acelaşi timp, să asigurăm buna întreţinere şi folosire a acestor maşini, să ne preocupăm de punerea în valoare a tuturor capacităţilor de producţie din uzinele şi atelierele mecanice proprii ale agriculturii.

Aşa cum am mai spus, consider că au deplînat depreţele acest tovarăşi care au insistat asupra necesităţii producerii unor seminte de înaltă productivitate şi asigurării unităţilor productive cu asemenea seminte. Desigur, în acest domeniu un rol important îl are Academia de Ştiinţe Agricole. Tovarăşul Giosan a prezentat aici unele din preocupările Academiei în această direcţie. Trebuie să acţionăm cu mai multă fermitate pentru rezolvarea acestei probleme care are o importanţă deosebită pentru progresul agriculturii noastre. Dumea-voastră ştiţi foarte bine că fără seminte de elită, de înaltă productivitate, corespunzător fiecărei zone — şi acum şi sistemelor irigate — nu vom putea să obţinem recoltele pe care ni le propunem, nu vom putea să ridicăm la nivelul dorit agricultura noastră. Noi am importat multe soiuri de seminte; am adus seminte şi în trecut, aducem şi acum. În 1970 am importat din Uniunea Sovietică 130 000 tone de seminte. Dar am mai făcut aceasta şi cu cîtiva ani în urmă; nu a existat însă o preocupare pentru a împotrîşi, a îmbunătăţi şi a asigura producerea semintei în ţară. Trebuie să fie clar pentru toată lumea că nu putem să facem o agricultură pe bază de import de seminte. Trebuie să ne producem seminta la noi în ţară!

Avem rezultate bune la porumb, deşi şi aici mai sînt încă multe rezerve şi posibilităţi de a îmbunătăţi în continuare calitatea semintelor. Avem forte, sîntem în stare să producem orice seminte, dar există încă neglijenţă în acest domeniu. Cîteodată există, ca să zic aşa, o concurenţă rău înţeleasă, chiar în cadrul Academiei de Ştiinţe Agricole, al unităţilor sale, în loc să existe o coeziune, o unitate şi o colaborare strînsă nu numai între lucrătorii din cadrul Academiei şi din fermele sau staţiunile ei, dar chiar între aceştia şi cei ai întreprinderilor de stat pentru a rezolva cît mai corespunzător şi eficiente această problemă.

Este în pregătire un program general pentru producerea tuturor semintelor în ţară. El urmează să fie dezbătut în următoarele cîteva luni cu un larg activ de oameni de ştiinţă şi de specialiştii din agricultură, pentru a stabili toate măsurile necesare îndeplinirii acestei sarcini deosebit de importante.

Se pare — după cît ne asigură ministerul — că în ce priveşte păsările, lucrurile stau ceva mai bine. Este, într-adevăr, şi un sector unde într-un an de zile, dacă se urmăresc cum trebuie lucrurile, după un program precis, se pot obţine rezultate rapide.

Pornind de la aceasta este necesar ca întreprinderile agricole de stat să stabilească, în primul rînd pentru ele însele, măsurile ce se impun pentru ca, în cîtiva ani, să realizăm o îmbunătăţire serioasă a raselor de animale la toate speciile. În acelaşi timp să creăm condiţii ca întreprinderile agricole de stat să poată interveni şi sprijini masiv cooperative agricole şi sectorul particular în îmbunătăţirea întregului efectiv de animale. Este prevăzută în această privinţă o constătuire, am adoptat încă de acum un an, la plenarea Comitetului Central, un program dar după cîte ştiu s-a făcut puţin pentru realizarea lui. Nu trebuie să aşteptăm însă nici o confuzie pentru a trece la rezolvarea acestor probleme. Acestea sînt sarcini ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor şi nu se mai poate da vina pe nimeni, deoarece cei care trebuie să rezolve problema sînt numai şi numai cei care lucrează în agricultură, în frunte cu ministrul şi pînă la ultimul inginer, zootehnist, medic veterinar, lucrător şi ţăran. Pentru că, pînă la urmă, numai acţionînd cu toţii împreună vom putea rezolva corespunzător această problemă de interes naţional de care depinde progresul agriculturii noastre socialiste. (Aplauze puternice)

Tot în ce priveşte întreprinderile agricole de stat, consider că este necesar să mai spun atenţiei dumneavoastră unele probleme din sectorul zootehniei. În primul rînd, de

resc să mă refer din nou la creşterea combinatelor-gigant. Consider că exagerăm mergînd pe porcine va trebui chiar în sectorul de porcine va trebui să nu mai mergem pe astfel de construcţii. Cu altă mai mult nu trebuie să admitem ca complexe intercooperative să depăşească 20—30 000 de capete. Este raţională şi nejustă tendinţa care a fost impusă de sus, de a se crea complexe de 150 000 de porci, pentru că s-a constatat că aceste complexe sînt greu de exploatat, de stăpînit; chiar la complexe pe care le avem la unităţile de stat — unde sînt condiţii mai bune — aţi văzut că consumurile sînt de 5,5 unităţi nutritive pe kilogram de carne de porc greutate vie, cînd ar trebui să fie de cel mult 3—3,5.

Va trebui ca în înşiră complexe actuale să facem o organizare mai bună, să le împărţim pe ferme mai mici, cu o conducere specifică, chiar cu anumite autonomii financiare, pentru a putea conduce mai bine aceste ferme. În general, va trebui să analizăm serios situaţia şi să nu mai mergem pe linia organizării de complexe-gigant. (Aplauze). Cu altă mai mult este valabilă aceasta în privinţa creşterea vacilor. Dacă la îngrăşătorii, unele ferme mai mari — pînă la 10 000 de capete — sînt foarte acceptabile, deşi şi aici, după părerea mea, lucrurile sînt greu de ţinut în mînă, cu altă mai mult nu trebuie să încurajăm cooperative agricole să facă acest lucru în viitor. În ce priveşte fermele de vaci, cel mai bine este ca ele să aibă 500—700 de capete şi să nu depăşească, decît în mod excepţional, 1 000. Mai mulţi tovarăşi care au vorbit aici au spus că, pînă la urmă trebuie urmărit fiecare animal în parte. Or, în aşa-zisa stabulaţie liberă — aşa cum am auzit că s-a introdus în judeţul Brăila — vasa singură trebuie să înveţe să se ducă să mîncească, să înveţe să se culce, să înveţe să meargă la muls; este greu de conceput, că poate fi asigurată o asemenea „educaţie” a vacilor. (Animale, aplauze). Nu exagerăm de loc situaţia, pentru că într-o astfel de concepţie a fost creat acest combinat şi pe această bază urmau să mai construiască şi altele.

Nu putem să mergem pe aceste cale mai departe. Trebuie să ţinem seama de experienţa dobîndită, să asigurăm fiecărui animal o supraveghere corespunzătoare, pentru că numai aşa vom putea face o selecţie raţională şi cu rezultate bune. În general trebuie să fim mai atenţi faţă de tendinţele de gigantism în ce priveşte creşterile de vaci şi chiar şi de păsări, precum şi îngrăşătorii de porci, taurine şi ovine.

O altă problemă pe care doresc s-o abordez este aceea a alimentaţiei animalelor. Este necesar, în primul rînd, să revedem serios normele şi să luăm toate măsurile spre a obţine într-o perioadă scurtă o reducere serioasă a consumurilor, care sînt deosebit de mari, şi fac ca activitatea de creştere a animalelor să fie neeconomică. Să reducem îndeosebi consumul exagerat de furaje concentrate, care la întreprinderile agricole de stat este de neadmis. Dacă vom merge în continuare pe această linie, practic va deveni imposibilă realizarea programului de dezvoltare a creşterii animalelor.

Un tovarăş a vorbit aici despre necesitatea folosirii mai intensive a păşunilor şi finetelor şi în general de utilizarea în hrana animalelor a furajelor fibroase şi succulente. Cu toţii ştim că în trecut în ţara noastră puţini crescători de animale dădeau vitelor furaje concentrate. Şi totuşi creşteam animale şi exportam vite cu rezultate bune. Cunoaşterea că se creştea un mare număr de vite în mînt, unde din luna mai pînă în octombrie nu li se dădea nimic altceva decît păşuna, apa şi sarea. Creşteam vitele fără să se consume 1 000 de kg de concentrate pentru a îngrăşa un vitel, cum se face astăzi. De asemenea, cu toţii ştiţi că oile erau duse primăvara la păşunat la munte iar toamna coborîte la şes — şi aceasta permitea obţinerea unor venitori bune de pe urma creşterii lor, se realiza o eficienţă foarte mare. Oare chiar am uitat experienţa aceasta a poporului? De ce să credem că tot ceea ce s-a făcut în trecut este primitiv, depăşit, şi să adoptăm în schimb soluţii care ne împiedică să asigurăm o creştere eficientă a efectivelor de animale şi ne ducă la scumpirea continuă a preţului de cost al carnii, al laptelui, al produselor animalelor? Eu rog foarte serios pe toţi tovarăşii, ministerul, să schimbe cu hotărîre acest curs

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

la Constătuirea pe ţară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat

(Urmare din pag. a II-a)

re, să le pregătim bine. Să nu se mai dea aceste nutreţuri — cum se mai face chiar şi în întreprinderile de stat — aşa cum sînt luate din cîmp! Să le facem o prelucrare, o preindustrializare, dacă se poate spune aşa, să introducem biostimulanţi, anumite substanţe chimice şi tot ceea ce este necesar spre a obţine rezultate cât mai bune în hrănirea animalelor. Este necesar ca Ministerul Industriei Chimice să dezvolte baza de producere a biostimulanţilor şi altor substanţe chimice necesare pentru furajarea animalelor. Totodată va trebui să revizim programul de producere a drojdiei furajare şi, în general, să intensificăm aplicarea programului de producere pe cale industrială şi de prelucrare într-un sistem unitar a tuturor resurselor furajare pe care le avem în ţară.

În această privinţă rog ca fiecare colectiv de întreprindere de stat să dea fermă să înţeleagă că trebuie să acţioneze fără a aştepta ordine de undeva de sus, deoarece aceasta este una din problemele deosebite de importante pentru creşterea animalelor în România. Cred că dacă vom ţine seama de toate acestea, vom putea să realizăm în bune condiţii sarcinile pe care le au întreprinderile agricole de stat în sectorul zootehnic în acest cîmp. Sînt convins că vom putea face aceasta! (Aplauze puternice).

În constituire s-au făcut un sir de propuneri şi de critici îndreptate cu privire la profilarea şi specializarea mai bună a producţiei, la o mai bună aşezare şi o mai raţională rotaţie a culturilor; s-a arătat că realizarea în bune condiţii a rotaţiei culturilor a contribuit la diminuarea producţiei agricole. În lămurarea neajunsurilor care s-au semnalat în această privinţă depinde, până la urmă de fiecare fermă şi mai cu seamă de conducerea întreprinderilor agricole de stat, care trebuie să aibă rolul principal în profilarea şi specializarea unităţilor proprii şi în rotaţia culturilor între ferme, precum şi în dezvoltarea cooperării cu alte ferme, inclusiv cu cooperativele agricole de producţie din zona lor. Este necesar ca aceste probleme să-i acordăm o atenţie mult mai mare; dacă nu putem realiza aceasta în cadrul unităţilor proprii — deşi acum întreprinderile de stat sînt destul de mari, au între 10.000—20.000 ha, unele şi mai mult — să apelăm la o cooperare cu cooperativele agricole de producţie pentru a putea asigura într-adevăr o mai bună raionare, o folosire judicioasă a pămîntului. Avem posibilitatea să facem astăzi acest lucru şi trebuie să acţionăm cu toată hotărîrea în această direcţie.

În general, va trebui ca, în spiritul hotărîrilor Comitetului Central al partidului, să acordăm mai multă atenţie cooperării cu cooperativele agricole de producţie în toate domeniile de activitate, ajutorării lor, spre a putea să ridicăm astfel întreaga agricultură la nivelul cerinţelor unei economii moderne, avansate.

O atenţie deosebită va trebui să acordăm reducerii cheltuielilor materiale de producţie, creşterii eficienţei economice a întregii activităţi. Cred că nu este necesar să mai insist asupra acestei probleme; cu toţi înţelegem că numai dînd o atenţie permanentă problemelor eficienţei economice vom putea să facem din întreprinderile agricole de stat unităţi moderne, un exemplu din toate punctele de vedere; numai astfel vom putea face ca ele să aducă o contribuţie mai însemnată la creşterea venitului naţional, la ridicarea bunăstării generale a întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Este timpul să înţelegem că nu-i suficient să obţii o anumită producţie, ci să ne punem permanent în treabă: este ce costă această producţie? Cite ea sau nu rentabilă? Ne dă posibilitatea să reluăm cel puţin la acelaşi nivel producţia, deşi, bineînţeles, aceasta nu ne-ar satisface, deoarece trebuie nu numai să recuperăm ceea ce am cheltuit, dar şi să realizăm un anumit beneficiu care să ne ajute să dezvoltăm în continuare, pe o treaptă superioară, activitatea noastră economică şi să asigurăm ridicarea, pe această bază, a nivelului de viaţă al întregului popor.

În constituire s-au făcut unele propuneri privind îmbunătăţirea sistemului de salarizare şi contorizare, în sensul unei mai bune corelări a veniturilor lucrătorilor din agricultură, de la toate nivelele, cu realizările din producţie. Consider justă propunerea de a lega veniturile mecanizatorilor, muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor din agricultură de stat de rezultatele obţinute în producţie. (Aplauze). Veniturile fiecărui lucrător trebuie să poată creşte în raport direct cu sporirea producţiei la hectar şi să scadă pînă la un anumit punct dacă nu se realizează producţia planificată. Am în vedere să introducem — corespunzător condiţiilor din întreprinderile de stat — sistemul acordurilor globale, astfel ca, în raport cu fiecare tonă de produs, lucrătorul, mecanizatorul, inclusiv inginerul să poată să primească plată corespunzătoare. Dacă în loc de 5 tone va realiza 8, să primească o

plată în raport cu această cantitate, fireşte, împărţind la toţi cei care au concurat la această realizare, pe măsura aportului fiecăruia la obţinerea celor 3 tone în plus. Se vor realiza 10 tone în plus, cei care au contribuit la aceasta să primească plata corespunzătoare pentru 10 tone. Deci să fie un sistem progresiv care nu va limita în nici un fel veniturile, ci le va diferenţia, dînd posibilitatea oricui să ajungă la nivelul cel mai ridicat dacă, pentru aceasta, depune eforturile necesare. (Aplauze).

Cred că de sistemul acesta trebuie să beneficieze şi seful de fermă, şi — după părerea mea — să găsim posibilitatea să beneficieze şi directorul întreprinderii agricole de stat, în măsura în care se realizează pe întreprindere depăşirea de plan respectivă. (Aplauze).

Desigur, vreau să fiu bine înţeles, eu am în vedere să asigurăm creşterea veniturilor ca urmare a muncii, a sporilor producţiei. Nimeni nu va putea fi retribuit dacă nu va realiza producţia stabilită. Va trebui să aplicăm în continuare sistemul actual, cu reţineri din drepturile cuvenite, care se vor restitui, integral sau în parte, în raport cu îndeplinirea planului. Fiecare trebuie să înţeleagă că va obţine venituri mari numai depunînd toate eforturile necesare, muncind zi de zi — iar în agricultură, ştiţi bine, sînt perioade de vîrf, hotărîtoare pentru producţie, cînd trebuie să lucraţi de la 3 şi jumătate dimineaţa şi pînă la 8 şi jumătate seara — ca să obţii recolta bună! Dacă lucraţi 8 ore, şi producţia este de 8 ore, tovarăşi! (Aplauze). Deci eu sînt de acord să introduc un asemenea sistem înclîc care lucrează altă dată este necesar în perioada muncilor de vîrf să poată câştiga în raport cu munca sa, fără nici o limită. (Vii aplauze). De asemenea, cred că ar fi bine ca din producţia obţinută peste plan, îndeosebi de cereale, să se poată vinde o parte lucrătorilor din fermă pentru consum propriu, în primul rînd celor care au contribuit la această producţie suplimentară. (Aplauze).

Măsurile pentru îmbunătăţirea conţinutului materiale trebuie să ducă la ridicarea întregii activităţi în I.A.S.-uri, la creşterea producţiei agricole, la totodată la ridicarea nivelului de trai al salariaţilor, al tuturor celor care lucrează în agricultură de stat şi contribuie la realizarea acestor producţii mari. (Aplauze puternice).

În această ordine de idei doresc să subliniez necesitatea de a se asigura mai multă atenţie condiţiilor de viaţă, de muncă ale lucrătorilor din unităţile agricole. În această privinţă răspunderi importante revin Uniunii Sindicatelor Agricole, dar şi directorilor de întreprinderi agricole şi sefilor de ferme. Trebuie să ne îngrijim serios de rezolvarea unor probleme privind locuinţele, mai cu seamă pentru cei care stau la ferme, pentru inginerii şi specialiştii care nu sînt din localităţile respective. Să asigurăm rezolvarea acestor probleme fie prin construirea unor locuinţe de către stat, fie prin acordarea de credite pentru ca salariaţii respectivi să-şi construiască case proprii. (Aplauze). Şi pentru că sînt mulţi care doresc să-şi facă case proprii, opiniez pentru această cale. Ştiu, de asemenea, că unii vor spune: „mai gîndesc că e mai bine să-mi fac casă în Bucureşti”. Nu trebuie gîndit aşa! Să nu credeţi că atunci cînd veţi ieşi la pensie veţi o să fie mai bună în Bucureşti decît la ţară. Astăzi — şi în perspectivă — şi mai mult — satele noastre se ridică la o viaţă nouă, televiziunea se dezvoltă, se înmulţesc mijloacele de transport, se îmbunătăţesc întreaga activitate. Măsurile pe care le luăm pentru ridicarea nivelului satorilor vor face ca viaţa să fie chiar mai bună la sate decît în oraşe unde poluarea aerului şi a apei este mult mai accentuată. (Aplauze). În fond, aşa cum sînt organizate astăzi centrele noastre judeţene, oraşeneşti şi mai ales dacă se are în vedere dezvoltarea noilor oraşe, este practic greu să găseşti undeva un sat care să fie la o distanţă mai mare de 60—70 km de un centru orăşenesc important şi la care să nu se poată ajunge într-o oră, o oră şi ceva cu maşina proprie sau cu autobuzul. Eu sînt convins că în viitor toţi directorii din I.A.S.-uri îşi vor cumpăra maşini şi chiar vrem să-i sprijinim în această privinţă. (Aplauze). Deci, aşa trebuie să ne facem socoteliile, nu privind în trecut, ci în viitor, cînd şi mijloacele de transport în comun şi cele particulare se vor dezvolta, cînd nivelul general de viaţă al satorilor va creşte iar distanţele practice nu vor mai exista. Cu atare construirea de case proprii la ţară este de recomandat şi consider că trebuie să perseverăm pe această cale. Desigur, pot fi şi case particulare sistem vilă, pot fi însă şi blocuri — şi noi studiem acum un proiect tip — de 4-6 apartamente care să dea posibilitatea asigurării încălzirii centrale, canalizării şi alimentării cu apă. Deci, aş dori ca sindicatul, întreprinderile agricole de stat, ministerele să acorde mai multă atenţie acestor probleme sociale care au o importanţă deosebită pentru mai buna stabilizare a cadrelor în întreprinderi, pentru bunul mers al activităţii generale. (Aplauze puternice).

Stimaţi tovarăşi,

Măsurile luate în ultimul timp pentru îmbunătăţirea organizării întreprinderilor agricole de stat, ca, în general, măsurile de reorganizare a conducerii agriculturii au drept scop să apropie şi mai mult conducerea centrală a acestor sectoare de unităţile de producţie. Ele pornesc de la faptul că unitatea de producţie de bază este şi trebuie să rămîna ferma, deoarece acolo se hotărăşte pînă la urmă soarta producţiei. De aceea trebuie să acordăm toată atenţia organizării fermei, mării ei din toate punctele de vedere, încadrării cu oameni corespunzători, înclîc să-şi poată realiza în condiţii bune sarcinile ce-i revin.

În acelaşi timp întreprinderea trebuie să fie văzută ca un organ de producţie şi nu ca unul de îndrumare generală, cum au fost inspectoratele. Atrag atenţia asupra acestei probleme pentru că s-ar putea pe undeva să se alunece pe această cale. Noi concepem întreprinderea agricolă de stat ca o organizaţie ale producţiei, cu sarcina de a asigura toate măsurile în vederea realizării în bune condiţii a sarcinilor planului, a profilării şi specializării. Ele vor întocmi planul de producţie — desigur pe baza consultării şi împreună cu fermele — dar planul va fi unic pe întreprindere. Cel care răspunde de întocmirea lui este conducerea colectivă a întreprinderii, şi, desigur, directorul acesteia. Întreprinderea, conducerea ei răspund, de asemenea, de buna valorificare a producţiei, de păstrarea şi depozitarea ei în bune condiţii. Tot în întreprindere îşi revine sarcina să asigure semintele, animalele de rasă, să vegheze la aplicarea în producţie a rezultatelor cercetărilor ştiinţifice agricole şi zootehnice, a celor mai noi cuceriri ale agrotehnicii moderne.

Sporirea atribuţiunilor întreprinderilor agricole de stat le conferă un rol hotărîtor în realizarea sarcinilor de creştere a producţiei agricole; întreprinderile agricole vor dispune de multă autonomie şi independenţă — şi trebuie să asigurăm ca, într-adevăr, ele să-şi poată acţiona cu toată răspunderea în vederea aplicării măsurilor pe care le consideră necesare pentru realizarea în bune condiţii a sarcinilor din plan, pentru sporirea continuă a producţiei agricole. Aceasta presupune însă şi îmbunătăţirea metodelor de lucru ale întreprinderilor agricole şi conducătorilor lor. Este necesar ca şi în această privinţă centrul de greutate să fie mutat, de la întreprindere, jos în fermă, ca atât conducerea, cât şi specialiştii întreprinderii să acorde un ajutor permanent, direct, la fata locului. Să eliminăm sistemul corespondenţelor între fermă şi conducerea întreprinderii în lămurarea măsurilor şi hotărîrilor, menţinînd, fireşte, strictul necesar de acte financiarie, de evidenţă, şi acestea însă foarte simplificate. (Aplauze).

În general evidentă trebuie realizată la întreprindere, pentru că trebuie să introducem ordine, să urmărim cum se realizează planul; dar să lăşăm ferma, să n-o încercăm cu hirtii, cu evidenţă; fermierul să fie om de lucru! Evidenţa lui trebuie să fie în carnetul din buzunar şi dacă e de notat ceva, să noteze acolo seara cînd se duce la culcare, nu să stea toată ziua să facă fişe şi parafise. (Aplauze). Nu avem nevoie de hirtii; hirtii nu pot fi mincate! Avem nevoie de pine, de carne, de lapte, de produse agroalimentare — şi sarcina lucrătorilor din agricultură este să realizeze aceste produse!

Este necesar să luăm măsuri serioase pentru participarea la executarea lucrărilor necesare a tuturor lucrătorilor din I.A.S. Atunci cînd trebuie strînsă recolta, de exemplu, să fie închise toate birourile — şi dacă se poate şi cele de la ministere — iar toată lumea să meargă jos la muncă. (Aplauze). Nu trebuie să se aştepte ca să vină alţi oameni ai muncii din oraş să execute lucrările, iar lucrătorii I.A.S.-ului să stea în birouri şi să întocmească hirtii. Cred că, atunci cînd ne aflăm în perioadele de vîrf ale muncilor agricole, am putea chiar face apel, ca inclusiv familiile conducătorilor şi lucrătorilor din I.A.S.-uri să ale inginerilor să vină să lucreze — fireşte, nu pe gratis. Nu este nici o rusine pentru nimeni să pună mîna şi să strîngă roşii, să culegă struguri sau mere, deoarece toată lumea mîncă din ele. (Vii aplauze). Este necesar să combatem spiritul acesta, puțin boieresc, care s-a încetănit la unii oameni. (Aplauze puternice).

Vorbînd de perfecţionarea activităţii conducătorilor întreprinderilor agricole de stat trebuie să ne referim în primul rînd la faptul că acesta impune şi îmbunătăţirea activităţii ministerului, a felului său de a conduce, a stilului şi metodelor de muncă. Trebuie să punem capăt cu hotărîre sistemului burocratic de conducere prin conferinţe şi teleconferinţe, prin circuli, să organizăm o legătură directă cu întreprinderile. (Aplauze puternice). Nu spun că să nu se ţină de loc teleconferinţe, dar execute să nu de-

vină o practică de conducere; teleconferinţele trebuie să fie folosite numai atunci cînd sînt necesare, dar, practic, legătura cu directorii întreprinderilor trebuie să fie directă şi nemijlocită. De altfel cunoaşteţi că şi la partid am hotărît să renunţăm la instructori, să realizăm o legătură directă a conducerii partidului cu primul secretar, cu biroul comitetului judeţean. Trebuie să înclîcăm şi în această privinţă intermediarii, tovarăşi! (Aplauze prelungite).

În spiritul măsurilor generale nu poate da ordine sau dispoziţiuni întreprinderilor de stat, în afară de ministru, decît seful departamentului, care are în această privinţă anumită autonomie; nimeni altcineva, nici un director sau funcţionar din acest departament nu poate da indicaţii şi dispoziţii! (Vii aplauze). Personal, oamenii de specialitate din ministere, din departamente trebuie folosiţi pentru a efectua anumite studii, pentru a efectua ajutor tehnic, pentru a se duce acolo unde lucrurile nu merg cum trebuie sau unde tovarăşii nu reuşesc să găsească soluţii; să stea acolo 10—15 zile, o lună-două, chiar 6 luni dacă este necesar, pentru a redresa situaţia. De aceea avem nevoie de ei în ministere, altfel ar trebui să reducem la un sfert aparatul ministerului. (Aplauze prelungite).

În acest fel trebuie înclîcăm conducerea din partea departamentului şi a ministerului — în sensul de a realiza îndrumarea generală, de a efectua ajutor tehnic acolo unde oamenii nu reuşesc singuri să găsească soluţii, de a lucra cot la cot cu ei dacă e nevoie, inclusiv la cîmp. Cautînd şi gîndind soluţii împreună, nu numai inspectînd, numai astfel vom realiza o bună conducere! (Vii aplauze). Iată în ce spirit înclîcăm că trebuie îmbunătăţită şi activitatea de conducere a ministerului. Acestea sînt în sensul hotărîrilor recente plene a Comitetului Central — hotărîri care privesc toate ministerele, nu numai agricultura. (Aplauze).

Înclîcăm seama de noile sarcini ce revin întreprinderilor agricole de stat, de problemele ce le ridică ştiinţa agricolă şi organizarea superioară a procesului de producţie este necesar să luăm măsuri serioase pentru mai bună pregătire a cadrelor. Am în primul rînd în vedere necesitatea organizării sistematice a pregătirii profesionale a tuturor lucrătorilor, începînd cu mecanizatorii, cu zootehniştii, şi muncitorii din zootehnie, cu toţi ceilalţi muncitori permanenţi, pentru a putea să-şi îndeplinească în condiţii bune sarcinile care le au în procesul de producţie. Consider că merită atenţie ceea ce a propus aici un tovarăş, ca aceia care îşi însuşesc o bună pregătire profesională în domeniul creşterii animalelor să primească şi un certificat care să ateste aceasta. (Aplauze).

Trebuie să punem în practică şi în sectorul agriculturii de stat hotărîrea partidului privind recitarea cadrelor. Să înţelegem că şi inginerii, zootehniştii, tehnicienii agricoli au nevoie să-şi însuşească perioade cunoscute. Progresul ştiinţei în agricultură este aşa de rapid, încît dacă nu vom asigura neîncetarea periodică a cunoştinţelor cadrelor noastre din acest sector vom dăuna mult îndeplinirii sarcinilor pe care le avem. (Aplauze).

Este, de asemenea, necesar să ne ocupăm mai mult de împrumutarea cunoştinţelor tehnico-profesionale a cadrelor de conducere şi mai cu seamă să insistăm asupra cunoştinţelor de ordin economic, a însuşirii ştiinţei conducerii. În general trebuie să sporască preocuparea cadrelor noastre pentru stăpînirea temeinică a problemelor economice, deoarece se constată că aici avem în momentul de faţă încă mari lipsuri.

Tot pe linia îmbunătăţirii generale a conducerii activităţii noastre economice şi sociale trebuie să asigurăm condiţii pentru participarea mai activă a oamenilor muncii la conducerea fermelor, în comitetele de direcţie sau în consiliile de administraţie ale întreprinderilor agricole de stat. Să aducem şi aici îmbunătăţiri în sensul asigurării unei participări mai largi a oamenilor muncii în aceste organisme colective — încît ele să dezbătă într-adevăr în colectiv problemele de bază — să facem să crească rolul sindicatului în cadrul acestor organisme. Să introducem astfel la fermele şi la întreprinderi, în organele de conducere colectivă pe secretarii de partid ca membri cu toate drepturile, care să-şi asume şi ei toată răspunderea în lămurarea sarcinilor care revin fermelor sau întreprinderilor de stat. (Aplauze puternice).

În acest spirit cred că ar fi bine să ne gîndim şi la anumite îmbunătăţiri în consiliul de conducere al departamentului, în sensul atragerii într-o măsură mai mare a uşii la faptul că acesta impune şi îmbunătăţirea activităţii ministerului, a felului său de a conduce, a stilului şi metodelor de muncă. Trebuie să punem capăt cu hotărîre sistemului burocratic de conducere prin conferinţe şi teleconferinţe, prin circuli, să organizăm o legătură directă cu întreprinderile. (Aplauze puternice). Nu spun că să nu se ţină de loc teleconferinţe, dar execute să nu de-

stat, al adoptării măsurilor privind dezvoltarea acestor unităţi. (Aplauze puternice). În felul acesta constătuirea cu conducătorii unităţilor principale ale agriculturii de stat vor deveni adevărate organe de conducere colectivă. Consider că prin aceasta nu vor avea decît de cîştigat, altă agricultură noastră, conducerea centrală a întreprinderilor de stat, cit şi conducătorii întreprinderilor şi fermelor agricole. (Aplauze).

Ridicarea activităţii I.A.S.-urilor în vederea realizării importanţelor prevederi de creştere a producţiei agricole ce revin acestor întreprinderi pune sarcini de mare răspundere în faţa comitetelor judeţene de partid; ele trebuie să asigure o conducere permanentă operativă a activităţii întreprinderilor de stat, să acorde întregul lor sprijin ca toate întreprinderile şi fermele agricole să lucreze corespunzător hotărîrilor Comitetului nostru Central.

Organizaţiile de partid din ferme şi I.A.S.-uri trebuie să pună în centrul activităţii lor înclîcarea tuturor măsurilor pentru creşterea producţiei. Ele trebuie să deslăsoare o largă muncă de mobilizare a comunistilor, a tuturor lucrătorilor din aceste întreprinderi pentru realizarea în cele mai bune condiţii a tuturor prevederilor de plan. Munca de partid va trebui să fie apreciată după rezultatele obţinute în producţie. Rezultatele bune vor confirma că si munca de partid este bună! (Aplauze puternice).

Dispunem de tot ce este necesar, avem cadre de specialiştii şi muncitori minunţi în sectorul agricol de stat. De aceea putem aprecia că agricultura noastră de stat îşi va înclîca în bune condiţii marile sarcini ce-i revin din hotărîrile Congresului al X-lea al partidului, că ea va contribui într-o măsură tot mai însemnată la progresul general al întregii noastre societăţi, la ridicarea nivelului de trai al poporului — scopul şi ţelul suprem al întregii politici a partidului şi statului nostru. (Aplauze puternice).

Stimaţi tovarăşi,

Dati-mi voie să mă refer, foarte pe scurt, la unele probleme internaţionale actuale. Cunoaşteţi principiile politice externe a partidului şi statului nostru; ele pornesc, în primul rînd, de la necesitatea dezvoltării relaţiilor de colaborare şi prietenie cu toate statele socialiste, a extinderii colaborării cu toate statele lumii fără deosebire de orînduire socială. La baza relaţiilor noastre cu statele de pe toate continentele aşezăm principiile depline egalităţi în drepturi, ale respectului egalităţii şi suveranităţii naţionale, neamnestucului în treburile interne, întrajutorării şi avantajului reciproc. (Aplauze puternice).

Trăind în Europa, acordăm o atenţie deosebită problemei stabilirii pe continentul nostru a unor raporturi de colaborare între popoarele europene, înclîpîndu-le unor relaţii de tip nou care să excludă amestecul străin în treburile interne ale vreunui stat, să pornească de la egalitatea în drepturi dintre toate statele acestui continent, să asigure o convieţuire şi o cooperare paşnică în toate domeniile de activitate. (Aplauze).

Ultima reuniune a ministrilor de externe ai ţărilor socialiste parti-

pante la Tratatul de la Varşovia, a abordat tocmai problema securităţii europene şi a ajuns la concluzia că trebuie să intensificăm măsurile pentru realizarea unei înclîcări prelungitoare în vederea liniei înclîcării europene. Noi considerăm că sînt create condiţii ca reprezentanţii statelor europene să se poată înclîca şi să discute problemele pregătirii unei conferinţe europene, si vom face totul pentru a contribui la realizarea acestei înclîcări cit mai curînd posibil. (Vii aplauze).

Cu toţii cunoaştem că în ultimul timp Statele Unite ale Americii au intensificat acţiunile militare în Indochina, în Vietnam, în Cambodia şi, nu de mult, în Laos. Considerăm că aceste acţiuni sînt menite să agraveze mult situaţia din această zonă, să ridice piedici uriaşe în calea unei soluţionări politice a situaţiei din Indochina. De aceea noi ne-am pronunţat şi ne pronunţăm cu toată hotărîrea pentru încetarea acestor acţiuni agresive, pentru a se pune capăt oricăror acţiuni militare şi a se trece la retragerea tuturor trupelor americane şi ale aliaţilor lor din Vietnam, din Cambodia şi Laos, pentru ca popoarele din Indochina să fie lasate să-şi rezolve problemele fără nici un amestec din afară. Considerăm că nimic nu va putea înfrînge voinţa de luptă a acestor popoare, în ciuda oricăror eforturi militare aceste state îşi vor redobîndi independenţa, se vor putea dezvolta conform voinţei lor. (Aplauze puternice).

Am dori să se realizeze această cît mai curînd, si am fi bucurosi dacă s-ar ajunge la o soluţie politică în această direcţie. Doresc să reafirm simpatia şi solidaritatea noastră faţă de popoarele Indochinei şi să menţionez că vom sprijini tot timpul lupta lor dreaptă. (Aplauze puternice).

În ce priveşte situaţia din Orientul Apropiat, am înregistrat şi noi paşi făcuţi în direcţia unei soluţii politice, am remarcat cu satisfacţie o serie de propuneri ale guvernului Republicii Arabe Unite care merg în această direcţie. Trebuie să spunem că nu putem înclîca poziţia adoptată de guvernul Israelului, de a nu veni în întîmpinarea acestor poziţii şi propuneri care deschid calea unei soluţii politice a conflictului din Orientul Apropiat, a unei rezolvări care să asigure independenţa şi integritatea tuturor statelor din această zonă.

Noi considerăm că nu se poate aştepta o soluţie fără retragerea trupelor israeliene de la teritoriile ocupate, fără a se ajunge la o reorganizare care să asigure integritatea teritorială şi independenţa tuturor statelor din această zonă, deci şi a Israelului; de asemenea, considerăm că nu se poate ajunge la o soluţie trînăcă fără a se ţine seama şi de interesele legitime ale populaţiei palestiniene. (Vii aplauze).

Dezvoltăm larg relaţiile noastre de colaborare şi cooperare cu statele de pe toate continentele, sprijinim lupta de eliberare naţională, de întărire a independenţei şi suveranităţii naţionale a ţărilor în curs de dezvoltare. Considerăm că aceste state — şi în general statele mici şi mijlocii — au de făcut un rol important în viaţa internaţională. În condiţiile de astăzi nu mai este posibilă rezolvarea probleme-

lor complexe ale situaţiei internaţionale într-un spirit care să ducă la asigurarea păcii şi securităţii în lume, fără participarea activă a tuturor statelor, fie ele mari, mici sau mijlocii; numai cu participarea tuturor se pot găsi soluţii viabile care să asigure condiţii de pace şi securitate pentru toate popoarele. (Aplauze puternice).

Viaţa, evenimentele internaţionale demonstrează zi de zi justetea politicii partidului şi statului nostru. Această politică corespunde a intereselor naţionale ale poporului nostru care construieşte socialismul şi doreşte pacea şi colaborarea cu toate popoarele, cit şi înclîcarea ţărilor socialiste, ale mişcărilor comuniste, ale tuturor popoarelor lumii, de a trăi în pace şi cooperare. (Aplauze puternice).

Tovarăşi,

În încheiere, doresc să exprim încă o dată convingerea conducerii partidului şi statului că prezenta constătuire — prima de acest fel cu lucrătorii întreprinderilor agricole de stat — va marca o nouă etapă în activitatea agriculturii de stat şi, în acelaşi timp, va exercita o puternică influenţă asupra progresului întregii agriculturi socialiste în România. (Aplauze).

Fără îndoială că toţi cei prezenţi la constătuire, toţi muncitorii, tehnicienii şi inginerii din întreprinderile agricole de stat vor munci cu hotărîre şi nu vor precupeţi nici un efort pentru traducerea în viaţă a programului de dezvoltare a agriculturii, pentru înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. (Aplauze puternice, prelungite).

Este de înclîc că îndeplinirea cu succes a sarcinilor care stau în faţa întreprinderilor agricole de stat va contribui într-o măsură însemnată la progresul general al economiei naţionale, la apropierea continuă a României de ţările cu un înalt nivel de dezvoltare, va asigura ridicarea bunăstării generale a întregului nostru popor. (Aplauze puternice, prelungite).

Sîntem la începutul lucrărilor de primăvară. De altfel în multe locuri aceste lucrări au şi început. Cînd va începe această, va trebui să acţionăm cu toată energia în vederea executării la timp şi în bune condiţii a tuturor lucrărilor. Toate forţele ministerului, ale organelor agricole, ale întreprinderilor de stat şi cooperativele agricole, toate forţele organelor şi organizaţiilor de partid din agricultură, ale întregii noastre ţărîni să fie îndreptate spre realizarea marilor sarcini ce se pun în acest domeniu în perioada actuală! Să facem din acest an, primul an al noului cîmp, anul de pornire pentru ridicarea la un nivel superior a activităţii unităţilor agricole de stat, pentru progresul general al agriculturii României socialiste! (Aplauze puternice, prelungite).

Vă urez dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii din agricultura socialistă de stat, noi şi mai succese în îndeplinirea acestor mari sarcini. Să nu precupeţi nimic pentru a contribui la faurirea societăţii socialiste multilaterale dezvoltate în România, la victoria comunismului! (Aplauze puternice, prelungite).

Vă doresc tuturor multă sănătate şi fericire. (Aplauze puternice, prelungite).

Eforturi colective, oameni ai colectivului

Mecanizatorii în plină activitate

„Cred că expresia „campanie agricolă” este un anacronism, afirmă tovarăşul Nicolae Fulea, seful secţiei de mecanizare din Roşia. Pentru obţinerea unor rezultate de producţie foarte bune în agricultură se munceşte permanent, la aceeaşi intensitate. Atunci cînd li foloseşte împărţirea activităţii pe campanii?”

Demnă de lăud în seamă, afirmaţia finăului mecanizator atestă o schimbare de concepţie a muncii în agricultură. Această prefacere este explicabilă prin cursul obiectiv al practicii agricole: acolo unde munca în asalt, campanieră, a fost înclăturată, iar în locul ei s-a instaurat activitatea permanentă, doază riguros, în funcţie de cerinţele procesului de producţie agricolă, rezultatele muncii oamenilor sînt evident satisfăcătoare.

Prin ce se materializează această reconsiderare a activităţii în agricultură?

Iată spaţiosul şi bine-utilizat atelier de reparaţii construit în 1970 la Roşia. Aici mecanizatorii

îşi fac acum — meseria de mecanici-reparatori. Activitatea secţiei este organizată judicios: se lucrează şi în cîmp, la aplicat îngrăşăminte sau la stropiri, dar nu sînt neglijate nici problemele de punere a maşinilor şi utilajelor în perfectă stare de funcţionare. Forţele de muncă sînt dirijate după un plan bine pus la punct. Mecanizatorii Avram Lascu, Ion Gottschling şi Andrei Welter, cu maşinile lor albăstrite de soluţie, au lucrat la stropitul pomilor în brigăzile cooperative din Daia, Nucet, Cornăţel sau Roşia. În acest an „înclîc în aerosoli” peste 17.000 pomi, pentru ca fructele acestora să fie mai bune şi mai gustoase în toamnă. Mecanizatorii Ion Tuţă, Ion Leutsch şi Sandu Tudor, au aplicat îngrăşăminte chimice pe cea 480 ha în aceste prime două luni ale anului, pe păşuni, pe fîneţe, pe semănături.

Cealaltă au lucrat ori la transportul îngrăşămintelor naturale, ori la transportul finului pentru fermele I.A.S. Majoritatea trac-

toriştilor însă au avut de lucru cu repararea utilajelor ce vor fi folosite la însămînţările din această primăvară. Din cele 24 tractoare ale secţiei mai sînt de rezevit doar 4. Celelalte au primit „bilet” de bună funcţionare. Sub îndrumarea mecanicului de întreţinere Georgehe Tolbaru au fost puse „la punct” cîteva zeci de maşini şi utilaje.

Mecanizatori ca Ion Serban, Andrei Welter, Ion Rucăreanu, Georgehe Hunta, Sandu Tudor, Radu Coman, Ion David, Nicolae Novac, Georgehe Beza, Nicolae Huetu şi toţi ceilalţi de la Roşia ştiu să-şi facă pe deplin datoria. Un prim succes material al lor? Fata de venit planificat, pe primele două luni, de 54.000 lei, se estimează obţinerea a 60.000 lei.

Activitate — în cîmp, activitate în atelier. Separarea muncii în etape campaniere este inutilă: o afirmă nu alţi mecanizatori de clasă care este Nicolae Fulea, dar mai ales permanenţa efortului creator.

GH. GRADINARU

actualitatea internațională

PROTESTE ÎMPOTRIVA INTERVENȚIEI ARMATE A S.U.A. ÎN LAOS

Phenian 26 (Agerpres). — Agenția A.C.T.C. informează că Ministerul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene a dat publicității o declarație în care apreciază că ultimele declarații de la Washington privind escaladarea războiului din Indochina și amenințările directe cu un atac împotriva R.D. Vietnam constituie o sfidare la adresa popoarelor iubitoare de pace.

Guvernul R.P.D. Coreene și înțregul popor coreean denunță noile acțiuni de război ale S.U.A. și sprijinul pe deplin declarația M.A.E. al R.D. Vietnam și declarația M.A.E. al Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud în care este reafirmată hotărârea neclintită de a lupta pînă la obținerea independenței complete și a libertății țărilor din Indochina.

Praga 26 (Agerpres). — Guvernul R.S. Cehoslovace condamnă, într-o declarație oficială, intervenția armată a Statelor Unite în Laos. În aceste zile, se spune în

Situația militară din Laos

Xiang Kuang 26 (Agerpres). — Trupele saigoneze care au invadat regiunea de sud a Laosului înregistrează pierderi din ce în ce mai grele. Agenția Khaosan Pathet Lao anunță că forțele patriotice au preluat controlul asupra colinei nr. 456, situată la sud de șoseaua nr. 9, unde era amplasată o importantă poziție strategică a unităților de parașutiști saigonezi. Detașamentele Pathet Lao au scos din luptă un batalion de parașutiști saigonezi, au distrus o bază de artilerie și au doborât două elicoptere ale forțelor inamice.

După acest atac, patrioții au asediat fortificațiile deținute de efectivele militare intervenționiste pe o altă colină din aceeași regiune. Pozițiile trupelor saigoneze au fost supuse unui intens tir de artilerie și de rachete. Elicopterele americane nu au mai putut ateriza în zona respectivă pentru a le aduce ajutoare. Toate încercările făcute de unitățile intervenționiste pentru a ieși din încercuire au eșuat pînă acum, iar luptele continuă cu violență.

Bombardierele americane au intrat vineri raiduri masive în regiunea de la sud de șoseaua nr. 9, pentru a veni în sprijinul trupelor regimului Thieu-Ky.

Declarații privind vizitele vest-berlineze în R.D.G.

Berlinul occidental 26 (Agerpres). — După cum transmite agenția A.D.N., președintele Partidului Socialist Unit al Berlinului occidental, Gerhard Danelius, a declarat la o adunare a partidului că salută „noul pas făcut de guvernul R.D. Germane în ce privește inițierea unor tratative între Senatul Berlinului occidental și R.D. Germană privind vizitele vest-berlineze în R.D.G.”. El a subliniat totodată, că scrisoarea președintelui Consiliului de Miniștri, Willi Stoph, se bucură de aprobare, „deoarece ea este în interesul cerințelor și necesităților cetățenilor Berlinului occidental” și facilitează „normalizarea relațiilor dintre Berlinul occidental și R.D. Germană”.

Berlinul occidental 26 (Agerpres). — Primarul Berlinului occidental, Klaus Schütz, a răspuns vineri la scrisoarea adresată de președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, Willi Stoph, privind inițierea unor tratative între guvernul R.D.G. și Senatul Berlinului occidental în legătură cu vizitele cetățenilor vest-berlinezi în R.D. Germană, inclusiv în capitala acesteia, Klaus Schütz declară că, „în limitele competențelor sale, și cu asentimentul celor trei puteri occidentale, Senatul Berlinului occidental este dispus să înceapă negocieri” asupra problemei respective. „Aceste negocieri, se spune în răspunsul lui Klaus Schütz, pot, în interesul comun și ținând cont de situația generală, să înceapă din momentul cînd tratativele dintre cele patru puteri, asupra cărora nu se poate anticipa, vor atinge o etapă adecvată”.

declarație, situația din Indochina se complică din nou în mod periculos. Aceasta provoacă neliniștea guvernului și poporului cehoslovac. Lărgirea acțiunilor agresive împotriva poporului laotian reprezintă o încercare de a zădărnici rezolvarea pașnică a conflictului din Laos pe calea tratativelor dintre cele două părți laotiene, pe baza propunerilor Frontului Patriotic laotian din martie 1970.

Guvernul și poporul R.S. Cehoslovace au sprijinit și vor sprijini în continuare lupta dreaptă pentru independența națională și libertate a popoarelor din Indochina, se arată în declarație.

Washington 26 (Agerpres). — Politica Statelor Unite în Indochina continuă să facă obiectul unor severe critici din partea membrilor Congresului. Senatorul Hubert Humphrey, fost candidat din partea Partidului democrat la ultimele alegeri prezidențiale, a calificat sprijinul aerian și logistic dat de S.U.A. operațiunilor armatei saigoneze în Cambodgia și Laos drept „o agresiune” și a cerut retragerea acestui sprijin. Senatorii Walter Mondale și William Saxbe au introdus în Senat un proiect de lege care prevede interzicerea oricărei sprijin unei eventuale invazii a trupelor saigoneze la nord de paralela 17. „Există indicii că o asemenea invazie ar putea fi luată în considerație”, a declarat Mondale.

Proiectul de lege propus de cei doi senatori are acordul altor 15 senatori, democrați și republicani.

LAOS: ostaș al forțelor patriotice

Conferința cvadripartită de la Paris în problema vietnameză

Paris 26 (Agerpres). — La Paris s-a desfășurat joi cea de-a 104-a sesiune a Conferinței cvadripartite asupra problemei vietnameze.

Delegația R.D. Vietnam a difuzat participărilor textul declarației Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Democratice Vietnam din 20 februarie. Reprezentanții delegației R.D.V. au subliniat că guvernul american poartă întreaga răspundere pentru urmarile acțiunilor lor aventuriste în Indochina.

„Propunerile noastre, a declarat adjunctul șefului delegației guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, Nguyen Tan Vien, jalonează drumul clar și precis al încetării războiului și al restabilirii păcii în Vietnamul de sud aflat în interesul poporului sud-vietnamez, cit și al celui american. Rămâne doar ca guvernul Statelor Unite să decrete cînd accepta încetarea războiului agresiv și cînd este gata să dea un răspuns serios propunerilor respective”.

Înaintea lucrărilor sesiunii, șeful delegației guvernului R.D. Vietnam, Xuan Thuy, a făcut reprezentanților presei o declarație în care a denunțat politica Administrației S.U.A. de prelungire și extindere a conflictului din Vietnam. Xuan Thuy a arătat că Statele Unite pregătesc un atac direct asupra teritoriului Republicii Democratice Vietnam și a avertizat că „politica Administrației americane provoacă o situație extrem de serioasă”.

Evenimentul pe scurt

• **IN CURSUL CONVORBIRILOR DINTRE URHO KKKONEN**, președintele Finlandei, care a făcut o vizită neoficială în Uniunea Sovietică, și Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., și Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., s-a făcut un larg schimb de păreri în probleme ale dezvoltării relațiilor dintre cele două țări și ale situației internaționale. În comunicatul de presă dat publicității la Moscova se subliniază că această întâlnire, care constituie o continuare a contactelor personale tradiționale dintre conducătorii Uniunii Sovietice și Finlandei, a fost utilă și a corespuns intereselor dezvoltării prieteniei, încrederii și colaborării multilaterale fructuoase dintre cele două țări, intereselor întăririi păcii și securității internaționale.

• **INTREAGA POPULAȚIE A ORAȘULUI DOMINICAN SAN FRANCISCO DE MACORIS** se află de luni în grevă, în semn de protest împotriva represaliilor autorităților polițienești. Cei 40.000 de locuitori ai acestui oraș cer demiterea șefului poliției locale, colonelul Inirio Perez Naut, care a instaurat o atmosferă de teroare. Miercuri, greva s-a extins și în câteva localități vecine.

Situația a fost apreciată atât de alarmantă, încît președintele Republicii Dominicane, Joaquin Balaguer, a considerat necesar să intervină personal. Într-o cuvîntare radiotelevizată, el a avertizat că va instaura o dictatură militară deschisă în țară, dacă nu vor înceta „agitările” antiguvernamentale.

• **DETAȘAMENTELE MIȘCĂRII DE ELIBERARE NAȚIONALĂ DIN GUINEEA-BISSAU** au distrus o coloană militară portugheză, alcătuită din blindate și câteva camioane care transportau trupe și materiale de luptă, anunță un comunicat difuzat de Partidul African al Independenței din Guinea (Bissau) și Insulele Capului Verde (Paig). Coloana portugheză, menționată comunicatul, se pusese în mișcare la 22 februarie.

Înfruntarea dintre guvernul Heath și sindicate continuă

Londra 26 (Agerpres). — Într-un climat social care se înrăutățește zi de zi, greva poștașilor, care durează de șase săptămîni, a luat joi un caracter politic. Acest fapt a apărut clar în urma intreruperii convorbirilor dintre ministrul productivității muncii, Robert Carr, și Tom Jackson, secretarul general al Sindicatului poștașilor.

În cercurile politice britanice se afirmă că sindicatele urmăresc să obțină din partea guvernului renunțarea la proiectul de lege care vizază limitarea drepturilor la grevă.

Cu două luni în urmă, T.U.C. a consimțit să modereze revendicările economice cu condiția ca gu-

vernul să abandoneze proiectul său. Primul ministru Heath a refuzat însă să ia în considerație cererea sindicatelor. Miercuri, Camera Comunelor a încheiat dezbaterile pe marginea proiectului, iar guvernul este încredințat că va obține în parlament majoritatea necesară pentru adoptarea lui. Dar aceasta nu va însemna, în nici un caz, rezolvarea actualelor conflicte sociale care au loc într-o situație economică dificilă. Astfel, inflația înregistrează un ritm îngrijorător, subliniat de impasul financiar al uzinelor „Rolls-Royce” și de hotărîrea americană de a nu mai instala noi uzine „Ford” în Marea Britanie.

În altă ordine de idei, guvernul s-a îngelat atunci cînd a crezut că acțiunea poștașilor va fi nepopulară și resursele financiare ale sindicatului acestora nu vor permite o grevă de lungă durată. S-a dovedit însă că opinia publică a fost favorabilă greviștilor, iar celelalte sindicate le-au acordat sprijin financiar.

Astfel, se confirmă și mai mult faptul că actualele greve din Anglia depășesc semnificația unei mișcări revendicative, ele transformîndu-se într-o largă acțiune de protest împotriva proiectului de lege antisindical al guvernului.

• **MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII IRLANDA, PATRICK HILLERY**, a făcut joi o declarație în care a arătat că guvernul englez trebuie să depună toate eforturile pentru accelerarea programului de reforme anunțat de autoritățile de la Belfast. Hillery a subliniat că acordarea de drepturi egale minorității protestante din Ulster ar constitui, cel puțin pentru moment, o soluție pentru calmarea situației din Irlanda de Nord.

• **MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII IRLANDA, PATRICK HILLERY**, a făcut joi o declarație în care a arătat că guvernul englez trebuie să depună toate eforturile pentru accelerarea programului de reforme anunțat de autoritățile de la Belfast. Hillery a subliniat că acordarea de drepturi egale minorității protestante din Ulster ar constitui, cel puțin pentru moment, o soluție pentru calmarea situației din Irlanda de Nord.

vernul să abandoneze proiectul său. Primul ministru Heath a refuzat însă să ia în considerație cererea sindicatelor. Miercuri, Camera Comunelor a încheiat dezbaterile pe marginea proiectului, iar guvernul este încredințat că va obține în parlament majoritatea necesară pentru adoptarea lui. Dar aceasta nu va însemna, în nici un caz, rezolvarea actualelor conflicte sociale care au loc într-o situație economică dificilă. Astfel, inflația înregistrează un ritm îngrijorător, subliniat de impasul financiar al uzinelor „Rolls-Royce” și de hotărîrea americană de a nu mai instala noi uzine „Ford” în Marea Britanie.

În altă ordine de idei, guvernul s-a îngelat atunci cînd a crezut că acțiunea poștașilor va fi nepopulară și resursele financiare ale sindicatului acestora nu vor permite o grevă de lungă durată. S-a dovedit însă că opinia publică a fost favorabilă greviștilor, iar celelalte sindicate le-au acordat sprijin financiar.

Astfel, se confirmă și mai mult faptul că actualele greve din Anglia depășesc semnificația unei mișcări revendicative, ele transformîndu-se într-o largă acțiune de protest împotriva proiectului de lege antisindical al guvernului.

Întîlnirea președintelui chilian cu reprezentanții ai Consiliului Național Tărănesc

Santiago de Chile 26 (Agerpres). — Președintele Republicii Chile, Salvador Allende, a avut o întîlnire cu reprezentanți ai Consiliului Național Tărănesc, la care au participat miniștrii agriculturii și afacerilor interne, reprezentanți ai Corporației pentru reforma agrară și ai Institutului de dezvoltare a agriculturii. Au fost examinate probleme privind aplicarea transformărilor social-economice în mediul rural. Salvador Allende a reieșit cu acest prilej, că, dată fiind complexitatea deosebită a dezvoltării agriculturii chilienne, Consiliul Național Tărănesc trebuie să-și intensifice activitatea.

azi...

azi...

TIMPUL

Centrul meteorologic Sibiu comunică: Vreme relativ rece cu cerul mai mult noros. Temporar, vor cădea precipitații sub formă de ninsoare. Vîntul va sufla în general slab din sectorul nord-vestic. Temperatura în ușoară scădere. Minimele vor fi cuprinse între -4 și -2 grade, iar maximele vor oscila între plus 1 și 4 grade.

CINEMA

SIBIU: INDEPENDENȚA: Ursul și păpușa (orele 9,00; 11,30; 13,45; 16,00; 18,15; 20,30); ARTA: Pomul de Crăciun (orele 9,30; 11,45; 14,00; 16,15; 18,30; 20,45); TINERETULUI: Capitanul Florian (orele 9,30; 12,00; 14,30; 17,00; 20,00); 7 NOIEMBRIE: Ultima noapte a copilăriei (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

MEDIAȘ: PROGRESUL: Hibernatus (orele 9,00; 11,15; 14,00; 16,30; 19,00; 21,15); TINERETULUI: O lume nebună, nebună, seriile I și II (orele 10,00; 16,30 și 20,00); UNIREA: Vi-nătorul de căprioare (orele 10,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

CISNĂDIE: POPULAR: Amintiri bucureștene (orele 11,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 MAI: Al 8-lea (orele 10,00; 16,00 și 18,00).

DUMBĂVENI: 7 NOIEMBRIE: Dreptul de a te naște (orele 18,00 și 20,00).

OCNA SIBIULUI: Moartea unui birocraț (orele 17,00 și 19,00).

BAZNA-BAI: Intrusa (orele 17,00 și 19,00).

APOUDU DE SUS: 23 AUGUST: Întoarcerea dr. Mabusse (orele 17,00 și 19,00).

TEATRU

La Teatrul de stat din Sibiu, ora 19,30, spectacol cu piesa Răzbumarea sufletului, iar la Sîlminic, tot la aceeași oră, secția germană a teatrului din Sibiu prezintă S.O.S. tata vrea să se însoare.

TELEVIZIUNE

17,00 Deschiderea emisiunilor. Emisiune în limba germană.

18,10 Publicitate.

18,15 Bună seara, fete! Bună seara, băieți!

19,00 România '71. Azi — județul Suceava.

19,20 1001 de seri.

19,30 Televiziunea de seară.

20,00 Tele-enciclopedia.

21,00 Romante vechi și noi.

21,20 Film serial: Incurabilii. Povestea lui Charlie Argos.

22,10 Televiziunea de noapte.

22,20 Campionatele mondiale de patinaj artistic de la Lyon.

Proble de dans și individual femei.

23,15 Închiderea emisiunilor.

O scenă din spectacolul cu piesa Răzbumarea sufletului.

I.G.O. CISNĂDIE

ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ:

- tehnicieni în construcții
- tehnicieni principali în construcții
- dulgheri
- tinichigii
- muncitori necalificați.

Cei interesați se vor adresa la sediul întreprinderii, serviciu plan — organizarea și normarea muncii.

Combinatul de sticlă Mediaș

angajează:

- INGINERI CHIMIȘTI
- INGINER ENERGETIC
- ECONOMIȘTI
- STRUNGARI ÎN FIER
- LĂCĂTUȘI MECANICI.

Informații suplimentare se pot primi de la serviciul personal, telefon 14 57.

Întreprinderea de industrie locală județeană „ARCHIMET”

Sibiu, str. Abatorului nr. 2

angajează:

- 1 MAGAZINER,

pentru unitatea de mase plastice Orlat.

Mica publicitate

Vînd 2 incubatoare, capacitate 200—400 ouă, încălzire cu petrol, Ocna Sibiului, stația C.F.R., Popa Ilie.

Vînd casă liberă, gaz, grădină. Sibiu, str. Ecaterina Varga, 86 (în dosul „Balanțel”), preț 100.000 lei.

Vînd casă, 2 apartamente, numai cu schimb de locuință. Sibiu, str. Cerbului, 10.

Vînd casă cu grădină, în Tălmăciu, cartier nou, nr. 488.